

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
1 лютого 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Володимир Рибак: «У Донецьку в 90–х мені було важче, ніж у Раді зараз»**
"Україна молода".....3
- "Сьогодні я Голова Верховної Ради, а не якоїсь політичної сили. Я приймаю представників усіх фракцій і стою на захисті народного депутата, незалежно від того, в більшості він чи в опозиції. Я представляю парламент, в якому п'ять політичних сил, їх вибрали люди, і я зобов'язаний цей вибір поважати".
- Зустрілися. Поспілкувалися. Але на депутатських зборах** *Анна Шевченко, "Голос України"*9
- В.Наливайченко, виступаючи від фракції «УДАР», назвав серед першочергових завдань для опозиції забезпечення персонального голосування через систему «Рада-3» із сенсорною кнопкою, ухвалення законів про люстрацію, подання позовів до судів та Генпрокуратури щодо тих депутатів, які голосуватимуть чужими картками.
- Анатолій Гриценко: «Правда чаще за меньшинством — большинство ошибается»** *«2000»*.....10
- Еще и двух месяцев не прошло, как собралась новая Рада и появились фракции, но такое ощущение, что у своих А.Гриценко уже в опале. В принципе попасть в немилость к тандему «Александр Турчинов & Арсений Яценюк», можно сказать, было predetermined.
- Влада зробила «півкроку»** *Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»*17
- Українська політика все більше нагадує шоу. Одні роблять вигляд, що проводять реформи, інші — що борються з режимом. Принаймні, так виглядає ззовні. Епопея зі скликанням позачергової сесії опозиціонерами через висунення Генпрокуратурою звинувачень на адресу Ю.Тимошенко у причетності до вбивства народного депутата Є.Щербаня закінчилася тим, що вчора опозиційні фракції скликали збори в парламенті. Висловили недовіру... і розійшлися.
- ІНТЕРНЕТ-ЗМІ**
- Увидеть Пшонку и «умереть». Репортаж из Рады** *Главком*20
- Получив отворот-поворот от спикера В.Рыбака, фракциям «Батьківщина», «Удар» и «Свобода» все же удалось «позаседать» 31 января в сессионном зале. Только не на внеочередной сессии парламента, а на собрании оппозиционных сил.
- Литвин житиме на держдачі за постановою Радянського Союзу** *Українська правда*.....23
- Також на запит "Української правди" Адміністрація Президента надала нормативний акт, на підставі якого В.Литвин не звільнив приміщення державної дачі після закінчення повноважень спікера. Виявилося, що це постанова президії Верховної Ради Української РСР з гербом неіснуючої держави.

Порошенко позбувся радіостанцій "Ретро ФМ" і Next. Тому що "непрофільні"? <i>Експрес онлайн</i>	24
"Враховуючи стагнацію ринку в останні роки, вартість компаній, швидше за все, не змінилася з 2007 року. За частки в двох компаніях пан Порошенко, ймовірно, отримав близько 18 млн доларів", - відзначає керівник однієї з найбільших радіостанцій на правах анонімності.	
БЛОГИ	
Олександр Турчинов: Мобільні оператори співпрацюють з владою? <i>glavkom</i>....	24
"Цими смсками Адміністрація Президента не тільки продемонструвала свій страх перед зібранням депутатів та обговоренням опозицією скоєних владою злочинів, але і те, що мобільні телефони всіх опозиційних депутатів незаконно прослуховуються. Без допомоги СБУ ПРівці не змогли б скласти такий довідник мобільних телефонів..."	
Олег Ляшко: Як врятувати Тимошенко? <i>корреспондент.net</i>	25
"Вважаю за необхідне зосередити всі свої зусилля на негайній зміні влади в країні. Лише це дасть можливість негайно звільнити Юлю та інших політ'в'язнів. Все інше – це профанація, це імітація, у тому числі і опозиційними вождиками".	
Андрій Павловський: «Запануємо ми, браття, у своїй сторонці?» <i>корреспондент.net</i>	25
"Є два способи завоювати і поневолити націю: перший – мечем, другий –боргами. Як хотілося б вкласти цей афоризм американського економіста Дж.Перкінса у голову вельможного пана з Межигір'я, який розкошує в кредит, поки весь народ живе у злиднях!"	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Спеціальний випуск "Про головне": інтерв'ю з Володимиром Рибакком <i>Перший Національний канал</i>	26
Опозиція зібралась на нараду <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	26
Фальшиві SMS попсували життя опозиційним депутатам <i>"Студія "1+1", ТСН</i> ..	27
Опозиціонери усамітнилися в сесійній залі ВР <i>5 канал, Час новин</i>.....	28
Опозиція таки потрапила до сесійної зали <i>ICTV, Факти</i>.....	29
Опозиція собрала 152 підписи за отставку спикера парламенту <i>Интер, Подробности</i>	29
Верховна Рада опозиційної мрії – з порожніми провладними секторами та без регламенту <i>ТВі, Сьогодні</i>.....	31
Опозиционные сборы в Верховной Раде едва не сорвали телефонные террористы <i>ТРК "Украина", События</i>	32
Регіонали вважають Тягнибока єдиним реальним конкурентом Януковича <i>Радіо Свобода</i>.....	33

Володимир Рибак: «У Донецьку в 90–х мені було важче, ніж у Раді зараз»
"Україна молода"

Володимирові Рибаку — 66, а у своїй родині він скоро стане прадідом. Є в нього й інша сім'я, якій він вірний із самого початку, — Партія регіонів. У другій половині 90–х Рибак стояв біля витоків тоді ще Партії відродження регіонів України, був її лідером та співголовою Партії регіонального відродження «Трудова солідарність України», яка за 15 років виросла в нинішню «керівну й спрямовуючу». Він уродженець і колишній мер, звісно ж, Донецька.

Але Рибак, на відміну від «середньостатистичних» «регіоналів», залишається людиною скромною в повсякденному житті. Ще донедавна в нього не було охорони (тепер є за законом). Рибак — экс-віце-прем'єр-міністра, голову парламентського комітету, чільного діяча партії влади — можна було запросто зустріти на дешевому ринку «Столичний» на вулиці Окружній у Києві, де він сам купував городину. І машиною тоді керував сам.

Живе пан Володимир на віце-прем'єрській державній дачі в Кончі-Заспі. Каже: «Плачу за комунальні послуги, все як належить. Але ж вона не моя — ні дітям, ні онукам...» Кабінет Рибак-Голови ВР теж обставлений скромно, без претензій, як було й за попередніх спікерів-«нерегіоналів».

Очевидно, що в президенти Володими Рибак не балотуватиметься, і цим порушить українську політичну традицію, адже в нас кожен спікер пробував штурмувати президентську вершину.

У голови ПР Януковича Рибак багато років був заступником. Саме як перевіреного партійця, на якого можна покласти в період «штормової загрози» перед президентськими виборами 2015 року, Янукович підтримав Рибак на посаду Голови Верховної Ради.

— *Володимире Васильовичу, судячи з вигляду кабінету Голови Верховної Ради, не схоже, щоб після вашого обрання тут робили якийсь ремонт. Чи не хочете оновити обстановку? Адже в нинішньому скликанні ВР деякі голови комітетів і навіть звичайні депутати фактично перебувають свої кабінети по-новому...*

— Ні, в мене на це немає часу. Єдине, що приніс, — свої ікони. Також по-новому провели освячення кабінету.

А голів комітетів, про яких ви кажете, я запитував: навіщо ви це робите? Вони мені пояснюють, що в тих кабінетах люди по п'ять років працювали, щось позабирали з собою, от, мовляв, хочемо оновити... Я їм одразу сказав, що фінансів на це не дам ні копійки. Немає ані на позачергову сесію, проведення якої обійшлося б у 3 мільйони 672 тисячі гривень, ані на ремонт. Але вони пообіцяли все зробити власним коштом — то хай ремонтують, чому б і ні.

— *Хіба в бюджеті 2013 року на Верховну Раду виділили так мало коштів? Записано ж майже мільярд гривень на різні витрати.*

— Просто немає такої необхідності — закладати кошти ще й на ремонт в кабінетах. От у нову будівлю, яку Верховній Раді передали по вулиці Будьонного (тепер Багговутівська), справді треба вкладати фінанси.

— *І що буде в тій будівлі?*

— Комітети. Вони ж у нас розкидані по всьому місту.

— *Нові комітети, які утворили після розділу старих?*

— Ні, так питання не стоїть. Наприклад, з Комітету з питань фінансів і банківської діяльності зробили два окремих — але ж раніше їх працівники десь сиділи? Хай і далі там працюють.

Про те, які саме комітети переїдуть, буде вирішено потім. На 2013 рік фінанси не виділено, тож про це взагалі рано говорити.

— Ви заявляєте, що позачергова сесія не відбудеться, бо для цього немає законних підстав. Водночас у перших інтерв'ю на посаді Голови ви казали, що «влада має почути опозицію»...

— Я надаватиму слово всім — і більшості, й меншості, але ж треба чути одне одного! Мені байдуже, що там було раніше, — давайте працювати зараз, виконувати — ось Регламент! Тільки не лише я його маю виконувати, а й решта народних депутатів.

Так, мені надали 158 підписів (на скликання позачергової сесії). Але Управління кадрів повідомило мені, що сім підписів підроблені. Адже кожен депутат підписував присягу, тож зразки всіх підписів у Апарату є, їх завжди можна перевірити. А з того 151 підпису, що лишається, — є дані від народного депутата Владислава Лук'янова, — що ще низка людей, коли нібито підписували вимогу, перебували за межами України. Він показав документ, згідно з яким названі люди ще до дати підписання заяви перетнули державний кордон України і назад не поверталися. Таких набралось ще 11 прізвищ — замість декого з них помічники поставили факсиміле, інші, можливо, підробили... Тобто чинних підписів залишилося 140. І що мені робити? У п'ятницю я зберу керівників фракцій і поінформую всіх, чому не підписав розпорядження. Насправді в мене виникає запитання: а чи вони взагалі хотіли проводити цю сесію? Бо складається таке враження, що не дуже.

Четвертого лютого й так буде засідання Погоджувальної ради, 5 лютого — початок сесії за графіком, 8-го числа — день уряду в парламенті. Треба розглянути якийсь питання, заслухати якогось міністра? Кажіть, називайте — я напишу листа до уряду, заслухаємо.

Але ж це політика. Більшості голосів в опозиції все одно немає. А наскільки їм насправді потрібна ця позачергова сесія, яскраво показує голосування за декриміналізацію (статей, за якими засуджено Юлію Тимошенко. — Авт.) наприкінці грудня. Навіть із більшості вісім людей цей законопроект підтримало, а з опозиції не голосували три десятки.

— Але як ви поясните іншу колізію — призначення голови Нацбанку? У цьому питанні були всі підстави говорити про підробку голосування не опозицією, а «більшовиками». Опозиційні фракції надавали дані, що принаймні 22 депутати з більшості, які віддали голоси за призначення Соркіна, перед цим не зареєструвалися письмово й фізично не були присутні в сесійній залі. І з того приводу вже опозиція робила подання до суду, обіцяла звернутися до правоохоронних органів.

— Хто це сказав?

— Томенко, Яценюк, наприклад.

— Тобто ті люди, які виходять на телебачення й кажуть: «Це мій підпис» — хоча він насправді не його?..

Що стосується голосування, про яке хтось уже в якийсь суд подав. Де ви бачили в світі, щоб депутат не голосував? Він же прийшов працювати! Тут (показує на закон про Регламент ВР) чітко написано: кожен депутат повинен голосувати «за», «проти» або «утримався». Коли півзалу не голосує, та ще й висмикує картки тих, хто голосує — це хіба нормально?

Тепер вони кажуть про 22 нібито «недійсні» голоси. Але я як Голова Верховної Ради не знаю, хто голосував особисто, хто ні, я ж не можу за всіма встежити. Одні кричать одне, другі — інше, а як мені бути? Може бути таке, що когось і справді не було в залі, а хтось, можливо, просто не встиг розписатися на столі реєстрації, але в залі був присутній. Якщо вважаєте голосування нечесним — створіть спеціальну слідчу комісію з представників усіх фракцій, хай вона це питання розгляне. Іншого виходу немає. Я все зробив згідно з Регламентом, закликав усіх голосувати особисто — що ще я можу зробити?

— До речі, про особисте голосування. Хтозна, чи бачили десь у світі, щоб парламентарії під час голосування не тиснули кнопки взагалі, але точно навряд чи в цивілізованих країнах бачили, щоб один депутат голосував як «піаніст» — один за весь ряд.

— А що ви хочете, якщо десять, двадцять років так було?!

— Але ж треба бути кращими за попередників.

— Так хто це повинен робити?

— *Хто, як не оновлена Верховна Рада? Перед початком першої сесії нібито ж уже домовлялися, що кожен голосуватиме особисто, але знову те саме — хтось прикривається газетою, хтось і зовсім не прикривається... Чи вживатимете ви якихось заходів проти тих, хто голосує не лише за себе й таким чином порушує Конституцію?*

— У Регламенті немає жодної можливості застосувати проти таких порушників якісь «каральні» заходи. Ні видалити його з залу, ні блокувати абощо Голова Верховної Ради не може.

— *А як щодо системи «Рада-3», запровадити яку вже стільки років обіцяє кожен Голова ВР і так досі ніхто й не запровадив?*

— От знайдіть тих голів і запитайте в них, чому вони вже вісім років тому цю систему зробили, але так і не запустили?

— *А ви запустили?*

— Не знаю. За стільки років — може, там уже й дротів немає. Я доручив профільному комітету підготувати висновки: що по-трібно, аби запустити цю систему. А ви як журналісти повинні запитати у двох попередніх керівників Верховної Ради, чому вони її не запустили. А тепер приходять до мене й обурюються, чого я її не запускаю.

— *Запитували, і не раз. І кожен обіцяв, обіцяв, та так і не запустив. Ви можете пообіцяти, що зробите це?*

— Комітет, до якого входять представники всіх фракцій парламенту, до 5 лютого має підготувати свої пропозиції з цього приводу. А я тоді поставлю це питання на голосування, і яке рішення Верховна Рада ухвалить, те й виконуватиму.

Щодо мого особистого ставлення до цієї проблеми, то я переконаний: голосувати повинні всі. Контролерів, які б стояли над кожним депутатом, немає, тому всі просто повинні чесно голосувати своєю — однією — карткою.

— *А ви завжди голосували тільки своєю карткою?*

— Не завжди. Чесно зізнаюся. Я обманувати не звик. Звісно, не завжди, але ж система була така!

— *Треба ж ламати систему, має хтось почати.*

— Ламайте! Допомагайте ламати. Я не для того з вами зустрівся, щоб виправдовуватися.

— *Ми й не хочемо, щоб ви виправдовувалися, а хочемо донести до читачів вашу позицію та ваші пояснення.*

— Я вам пояснюю: є Регламент, і я як Голова Верховної Ради повинен його виконувати. І виконувати рішення, за які проголосувала більшість депутатів.

— *Чи ви сам як депутат проголосуйте за впровадження системи «Рада-3», що забезпечить винятково особисте голосування? «Так», «ні», «утримався» — яку кнопку натиснете?*

— Безперечно, я проголосую «за». Я ж Голова Верховної Ради, маю бути зацікавлений.

— *Володимире Васильовичу, скажіть таке: робота Головою Верховної Ради — найважча у вашій трудовій кар'єрі? Чи на будівництві, в райкомі або в Донецькому міськвиконкомі було важче?*

— Звичайно, були значно важчі періоди. На початку 1990-х, коли я прийшов у Донецький міськвиконком, а до того очолював райвиконком, — у державі було все розвалено, підприємства не працювали, страйки відбувалися і вранці, і ввечері... І при цьому треба було забезпечити життя людей. От тоді справді було дуже важко.

А зараз — я такий самий, як і всі народні депутати. Хоча відповідальність, звісно, значно вища. Бо всі голосують, як вважають за потрібне, а питають потім із Голови Верховної Ради.

— *Коли вас висували на посаду Голови, журналісти робили висновок: ваша кандидатура влаштовує Януковича зокрема й тому, що ви, напевне, не матимете великих політичних амбіцій — на відміну від попередніх голів ВР, кожен із яких пробував себе в боротьбі за президентську посаду. Вам не образливо чути такі речі?*

— Мені образливо інше — що з часу мого призначення минуло вже два місяці, а журналісти досі намагаються вишукати на мене якийсь компромат. Бо як це так — на всіх компромат є, усіх «Українська правда» й ще ціла низка ЗМІ обливають брудом, а на Рибака нічого немає. Оце мене ображає.

— Звідки ви знаєте, що шукають компромат?

— Журналісти самі приходять і кажуть.

Але я ніколи на журналістів жодного позову не подав і не збираюся, для чого? Ну сказав журналіст, що мені вже забагато років — я йому в очі подивився й кажу: доживеш до моїх років, тоді розкажеш, чого ти досягнув. Він, може, ніколи й шпаківні не зробив, а я в житті всього сам добивався, ніхто мене за руку не водив. Батько мав чотири класи освіти, мати два — я в такій бідноті виріс, що вам і не снилося. Тому не треба мені розповідати про образи.

Мене покликали, сказали: за тебе можуть проголосувати (на посаду Голови ВР. — Авт.), а більше ніхто голосів не набере. Тому ми просимо, щоб ти не відмовив. Я зустрівся з Президентом, він уже знав, що депутати пропонують мою кандидатуру. До останнього ж дня називали багато прізвищ, не тільки моє. Журналісти прогнозували спікеріаду — ви ж не забули, як по два місяці парламент не міг обрати Голову. Але ні: все керівництво на другий день вибрали, уряд призначили, комітети через десять днів запустили в роботу, й ніякої спікеріади.

— Чи можна сказати, що ви на цій посаді залишаєтеся «людиною Президента»?

— Уперше за понад двадцять років усі три гілки влади злагоджено працюють на те, щоб люди жили краще. Проводяться реформи. Так, вони тяжкі, ще не працюють, але є надія, що вже у 2013-му, 14-му, 15-му році люди отримуватимуть збільшені зарплати й пенсії і вирішуватимуться вже наступні питання. У нас є гарант Конституції, який узяв відповідальність перед народом. Йому було б легше по-стійно міняти прем'єр-міністрів і казати, що це вони погано працюють, а він добре. Але він узяв головну відповідальність на себе. Уряд працює, Верховна Рада його підтримуватиме, ухвалюватиме закони — нарешті всі гілки влади, три її керівники працюють як одна команда. Так і має бути.

— А якщо станеться так, що парламент перед президентськими виборами, як це вже бувало, скажімо, в 2004 році, піде врозріз із позицією Президента й уряду, якщо виникне принципове протистояння?

— Тоді в державі не буде політичної стабільності!

— ...Але ви в такому разі діятимете як Голова Верховної Ради, відстоюючи її позицію, чи все-таки як член команди Президента?

— Я так питання не ставлю. Сьогодні я Голова Верховної Ради, а не якоїсь політичної сили. Я приймаю представників усіх фракцій і стою на захисті народного депутата, незалежно від того, в більшості він чи в опозиції. Я представляю парламент, в якому п'ять політичних сил, їх вибрали люди, і я зобов'язаний цей вибір поважати.

А те, про що ви говорите, — це вже зовсім інша площина. Я завжди відстоюватиму ту позицію, яка на благо людей, хоч хтось, може, й казатиме, що це не так.

— Ви згадали про те, що 1990-ті — часи керівництва виконкомом, потім міськрадою Донецька — були для вас складним періодом. Перерозподіл власності, кримінальні «розборки»...

— ...Якби я тоді, не дай Бог, зробив помилку, то не сидів би тут зараз із вами.

— Саме тоді вбили народного депутата Євгена Щербаня, одного з найбільших бізнесменів у регіоні. Зараз підозру в цьому вбивстві висунули Юлії Тимошенко. Як людина, добре знайома з подіями того часу, що ви думаєте про цю справу?

— Я не називатиму ніяких прізвищ, бо я не слідчий. Але «розборки» дійсно були.

Чому в мене сьогодні з усіма нормальні стосунки? Бо за всі ці роки я не пішов у бізнес, а присвятив себе політиці. Якби я залишився в будівництві, то сьогодні був би в цій галузі одним із найбагатших в Україні, бо я знаю, як робити і що робити. Але Бог мене милував. Озираючись назад, думаю, що вчинив правильно.

Усі нинішні великі бізнесмени розвивалися на моїх очах. Через мої руки проходив увесь бізнес у Донецьку — я їх ресстрував, створював усі умови. А як інакше: держава розвалилася, люди голодні, роботи немає. Треба було розвивати підприємництво, створювати робочі місця, наповнювати бюджет. Донбас найбільше в Україні постраждав від розпаду Радянського Союзу, адже підприємства важкої промисловості працювали на весь СРСР. Держава нічим не допомагала, але потужності залишалися. І слава Богу, що почав розвиватися бізнес, люди отримали змогу повернутися на роботу.

І справді, тоді був великий перерозподіл власності, бізнесу. Передусім ділили «дніпропетровські» й «донецькі». Що там сталося, хто саме вбив Щербаня — розмови були різні. Я вже через 15 хвилин після того розстрілу був на аеродромі, бачив усе на власні очі. І чув, що люди казали. Але називати якісь прізвиська сьогодні не хочу.

— *Ви згадали про проблеми після розвалу СРСР. Тепер Росія дуже прагне втягнути Україну в його такий-сякий аналог — у перспективі Євразійський, а для початку — Митний союз. Як ви до цього ставитеся?*

— На днях я зустрічався з послом Росії Михайлом Зурабовим і Володимиром Жириновським (головою фракції ЛДПР у Держдумі. — Авт.) І я їм сказав: історія розпорядилася так, що є політична основа держави Росія, і є політична основа держави Україна. В економічних відносинах наш головний стратегічний партнер на сьогодні — Росія, ми робитимемо все, щоб підтримувати добросусідські відносини й співпрацювати. І тільки на тих умовах, щоб це було вигідно й Україні.

Проте ми не можемо далі жити так, як зараз живуть наші люди. Нам треба розвиватися, впроваджувати європейські стандарти — робочого місця, заробітної плати, освіти, медичного обслуговування, соціальної допомоги; ліквідувати корупцію. Україна — велика європейська держава, і ми будемо йти в Європу, бо нам притаманні європейські цінності.

— *Наступного вівторка починається друга, тривала сесія Верховної Ради VII скликання. Як ви прогнозуєте, чи розглядатиме вона питання про приєднання (в якомусь вигляді) України до Митного союзу?*

— На даний час це питання таким чином не стоїть. Президент сказав: якщо Україні це буде вигідно, ми можемо взяти якісь окремі питання і підписати певні дво- чи тристоронні договори з державами, які входять у Митний союз. Але про приєднання до нього нашої держави Президент ніколи ніде не казав.

Я дуже сподіваюся, що не пізніше листопада цього року буде підписано Угоду про асоціацію і створення зони вільної торгівлі з Євросоюзом. У мене останнім часом було багато зустрічей з депутатами, керівництвом Європейського парламенту, і ми над цим разом працюємо. Свої обов'язки перед ЄС ми виконуємо. Залишається ще одне завдання — розглянути закон про прокуратуру.

— *Коли нова Рада буде приймати зміни до держбюджету на 2013 рік?*

— Розглянемо за підсумками першого кварталу. Хай цей бюджет поганий, але добре, що його ухвалили в попередньому скликанні парламенту, бо зараз, у перехідний період, ми б цього не зробили. А в березні подивимося, яка буде ситуація в економіці, і вдосконалимо його. Зараз, скажімо, у світі впало 25% металургійного ринку, і це дуже погано. Бо Донбас, де головні металургійні підприємства, дає близько 23% надходжень до державного бюджету.

— *Ви вже знаєте, яку державу відвідаєте з першим закордонним візитом як Голова ВР?*

— Зараз розглядається питання щодо мого офіційного візиту до Росії, і до Брюсселя я теж готовий поїхати.

Буде багато поїздок по Україні, я хочу відвідати всі регіони, всюди зібрати депутатів усіх рівнів і закликати їх виконувати реформи, проголошені Президентом. Вони на часі, вони працюватимуть, але ж їх треба виконувати! І це не Президент повинен робити, а виконавчі органи влади, парламент, місцеві ради. Не вистачає повноважень? Вносьте пропозиції до Конституційної асамблеї, змінюватимемо Основний закон, розвиватимемо місцеве самоврядування. Але ж треба діяти на місцях, а не чекати, поки щось із центру вирішать. А

вони там замість цього кажуть: от, у Києві — всі злодії, а ми тут чесні. Та вони такі чесні, як я бідний.

У нас велика й багата держава, у нас усе є, і тільки від нас — усіх — залежить, як ми житимемо. В Україні, бо їхати нам нема куди — це наша земля. Мої діти тут живуть, і мої онуки: старша онучка вже університет закінчує, і дитина, яку вона скоро народить, теж тут житиме.

— *То ви скоро станете прадідом?*

— Виходить, що так (усміхається).

— *Володимире Васильовичу, колись ви розповідали, що вивчити українську мову вас спонукав Віктор Янукович. Після обрання Головою ВР ви пообіцяли, що розмовлятимете на цій посаді державною мовою, і зараз із нами спілкуєтеся українською. Берете уроки?*

— Боже збав. Я б, може, й брав, але в мене просто немає на це часу.

Я знаю свої помилки, але, думаю, ще два–три місяці практики — і всі недоліки я виправлю.

— *А правда, що ваших батьків на Донбасі називали «бандерами»? І що їх привезли на «восстановление Донбасса»?*

— Так, «бандерами» сусіди називали. А я тоді й не знав, що це таке. Але ніхто моїх батьків нікуди не привозив, вони самі приїхали.

Батько мій народився в Житомирській області, в селі Слободище Бердичівського району. До армії мене батьки туди відправляли до родичів, я проводив у них по півліта. А на інші півліта їхав на мамину батьківщину — це Черкаська область, Катеринопільський район, села Грушківка й Вікніне.

Коли закінчилася війна, батько їхав додому разом із хлопцями з Донбасу. Вони йому й кажуть: чого ти поїдеш працювати в село — ти здоровий мужик, приїзди до нас. Візьмеш лопату, накидатимеш у вагонетку вугілля — отримуватимеш добру зарплату, дадуть клаптик землі біля шахти, допоможуть із будівельними матеріалами... І він просто з війни приїхав на Донбас. Потім забрав туди маму з моїм старшим братом (я вже в Донецьку народився), і почали будуватися. Скільки я себе пам'ятаю — ми будувалися. Вісім соток, спершу будинок був 29 квадратних метрів, потім прибудували одну кімнату, другу. Хата була з глиняною долівкою, пам'ятаю, перед Трійцею мати завжди давала ганчірку, глину, і ми ту долівку приводили до ладу. А потім приносили зелені всякої запахушої, посипали — такий дух гарний стояв...

Коли я після армії одружився — прибудував флігель. Так і жили. Вже аж потім я, коли працював на будівництві, отримав квартиру.

Селище було суто робітниче — центральна частина Донецька, але приватні будинки. Всі роботяги, прості люди. А в батька були різні інструменти, а всі ж будувалися, то пилку комусь позичити потрібно, то обценьки. Хтось казав «піді позич до Василя» чи «до сусіда», а кілька людей казало «до бандери». Бо так склалося, що мої батьки єдині україномовні там були. Вони справжньою, чистою українською мовою розмовляли. Це вже потім, коли довше в Донецьку прожили, то почали більше суржиком, вставляючи російські слова.

Коли я закінчив вісім класів, батько завів зі мною серйозну розмову — про те, що я далі думаю робити. Я й не вагався — у дев'ятий клас піду, як і всі. А він каже: я вас трьох не потягну (батько з війни контужений прийшов, і вік уже, сили не ті). Іди в технікум, будеш отримувати 18 карбованців стипендії. Узагалі, він зробив усе, щоб у мене з'явився баян «Кремінне», бо хотів, щоб я в культпросвітне училище пішов. І відвів мене туди, мріяв, що я гратиму, то й собі зароблятиму, і їм із матір'ю допоможу. Але я знав, що це не моє. Хоча грати по самовчителю швидко навчився, мені це легко давалося — ноги на льоту підхоплював. Як заводив «Одинокая бродит гармонь» чи вальс «Дунайские волны» — батькові дуже подобалося.

— *І зараз граєте?*

— Ні, зараз уже не граю.

У культпросвітньому училищі я ж так і не повчився. Умовив брата, який уже навчався в Ясинуватському технікумі, ми пішли разом забрали мої документи й принесли їх у цей

будівельний технікум. З дитинства ж будуватися допомагав, навіть слід від сокири залишився на пальці.

Але виникла проблема: 15 років мені мало виповнитися лише 3 жовтня, а до 15-ти документи не приймають. Пішли ми до директора, який брата мого в обличчя вже знав, просити, щоб мене таки прийняли. І він підписав.

У 1965 році, одразу після захисту диплома, мене призвали в армію. Приходжу у військкомат, а там кажуть: ми вже цього року призов набрали, повертайся додому рік попрацюй, а тоді приходь. Тоді два роки відслужиш, а не три, якщо зараз підеш.

А яке додому, якщо мені на проводи кабана зарізали, весь куток мене проводжав! Пояснюю комісії, що вдруге батько кабана вже для такої нагоди не вигодує, тому мені конче треба в армію вже зараз. І друзі всі в армію пішли. Повернуся додому, а всі скажуть, що я якийсь хворий чи недужий, раз до війська не взяли. Ні, беріть зараз, хай буде три роки. Вони посміялися з моєї аргументації і взяли. А наступні призовники справді вже тільки два роки служили.

Рибак Володимир Васильович: Голова Верховної Ради України (з грудня 2012 р.).

Голова політвиконкому Партії регіонів (з квітня 2003 р.), перший заступник голови ПР (із квітня 2010 р.).

Народився 3 жовтня 1946 р. в Донецьку.

Дружина Альбіна Іванівна (1946 р.н.) — віце-президент благодійного фонду; син Олександр (1969) — керівник комерційної структури; дочка Наталія (1976) — працівник банківської установи.

Навчався в Ясинуватському будівельному технікумі, служив в армії (1966—68, Московський округ).

Вища освіта: Донецький держуніверситет, економ. факультет (1968—1973), економіст, «Планування промисловості»; кандидатська дисертація «Управління фінансовими ресурсами території (на прикладі міст Донецької області)» (1996); докторська дисертація «Регулювання процесів ринкової трансформації системи доходів місцевого самоврядування» (Інститут економіки промисловості НАНУ, 2001).

Робота: із 1968 р. — майстер, начальник виробничо-технічного відділу, головний інженер донецьких будуправлінь, заступник начальника планово-виробничого відділу спецколони облміжколгоспбуду; із 1976 р. — голова парткомісії Київського райкому КПУ Донецька, інструктор відділу організаційно-партійної роботи обкому, 1983—1988 — секретар Київського РК КПУ. До листопада 1992 р. — голова Київської райради і райвиконкому Донецька. 1992—1993 — перший заступник голови виконкому Донецької міськради. До квітня 2002 р. — голова міськради; донецький міський голова. Був також заступником голови облради.

2006—2007 — віце-прем'єр-міністр, міністр будівництва, архітектури та ЖКГ.

Голова Партії відродження регіонів України (1997—2000); співголова Партії регіонального відродження «Трудова солідарність України» (2000—2001); заступник голови Партії регіонів (2001—2003).

Народний депутат України III—VII скликань.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2217/180/78923/>

Зустрілися. Поспілкувалися. Але на депутатських зборах *Анна Шевченко, "Голос України"*

Учора у Верховній Раді з ініціативи трьох фракцій — «Батьківщини», «УДАР» і «Свободи» відбулись депутатські збори (на знімку). На них також були присутні частина позафракційних депутатів. За підсумками зібрання ухвалено заяву, в якій опозиція задекларувала надалі застосовувати всі парламентські методи політичної боротьби.

Зібрання розпочалося майже з півторагодинною затримкою, хоча було заплановано на дев'яту ранку. Спочатку передбачалося зібратися в конференц-залі, однак опозиціонери стали

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

вимагати від Голови Верховної Ради Володимира Рибак відчинити сесійну залу. Лідери фракцій понад годину радилися з цього приводу в кабінеті глави парламенту. Сталася ще одна непередбачувана подія, яку ніхто так і не зміг пояснити: ще з вечора і навіть уночі депутатам почали надходити на мобільні телефони смс-повідомлення начебто з телефонів керівників секретаріатів фракцій про те, що збори скасовуються.

О 10-й годині 40 хвилин заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський розпочав засідання депутатських зборів. Спочатку говорив без мікрофона, але потім його ввімкнули. За його словами, представники трьох фракцій зібралися в сесійній залі, щоб висловити свої позиції щодо подій, які відбуваються в Україні.

На початку депутатських зборів пролунав гімн України. Потім було надано слово для виступів представникам фракцій. Р. Кошулинський повідомив, що в сесійній залі присутні 158 депутатів — представників фракцій «Батьківщина», «УДАР», «Свобода» та декілька позафракційних (зокрема, Олег Ляшко, Олесь Доній).

Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк наголосив на потребі виробити чіткий план дій опозиції. Він закликав на новій сесії Верховної Ради в лютому добитися персонального голосування депутатів, щоб упродовж усієї каденції нинішнього парламенту обранці голосували лише особисто. А якщо не буде ввімкнено нову систему для голосування «Рада-3», закликав до блокування роботи парламенту.

Лідер депутатської фракції «Свобода» Олег Тягнибок запропонував депутатам від опозиції звернутися до СБУ з вимогою провести розслідування щодо розсилання народним депутатам у ніч перед зборами загадкових есемесок. «Це втручання в особисте життя депутатів», — сказав Тягнибок.

Валентин Наливайченко, виступаючи від фракції «УДАР», назвав серед першочергових завдань для опозиції забезпечення персонального голосування через систему «Рада-3» із сенсорною кнопкою, ухвалення законів про люстрацію, подання позовів до судів та Генпрокуратури щодо тих депутатів, які голосуватимуть чужими картками.

Позафракційний народний депутат Олесь Доній запропонував утворити в парламенті надфракційне об'єднання «Народна рада», до якого ввійшли б депутати від фракцій «Батьківщина», «УДАР», «Свобода», а також позафракційні депутати-мажоритарники.

Учасники депутатських зборів одноставно шляхом підняття рук ухвалили спільну заяву, яку зачитав заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський. У заяві пропонується висловити недовіру Голові Верховної Ради, Генеральному прокурору України та іншим керівникам правоохоронних органів, вимагати негайного звільнення всіх політичних в'язнів, у тому числі й Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, забезпечення їхнього повноцінного лікування. Парламентарії також виступають за створення спеціальної слідчої комісії з розслідування фактів тиску на народних депутатів України та перешкоджання виконанню ними конституційних повноважень.

Нагадаємо, раніше Голова Верховної Ради Володимир Рибак доручив Регламентному комітету парламенту перевірити ефективність системи голосування «Рада-3» та її безпеку для здоров'я народних обранців. Глава парламенту не раз наголошував на необхідності персонального голосування і закликав депутатів голосувати лише особисто.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=279348>

Анатолій Гриценко: «Правда чаще за меньшинством — большинство ошибается» «2000»

«Если и дальше так пойдет, то бренд «Батьківщини» будет бездарно утерян, а на следующих выборах она вообще может пролететь, как пролетела «Наша Украина».

Ету фразу произнес не кто иной, как экс-министр обороны Анатолий Гриценко, лидер партии «Гражданская позиция», народный депутат Украины из фракции Объединенной оппозиции «Батьківщина».

Еще и двух месяцев не прошло, как собралась новая Рада и появились фракции, но такое ощущение, что у своих Гриценко уже в опале. В принципе попасть в немилость к тандему «Александр Турчинов & Арсений Яценюк», можно сказать, было predetermined. То Анатолий Степанович выступит против назначения Арсения Петровича главой фракции (из-за Табаловых, которые отказались входить во фракцию «Батькивщина»), то заявит, что голосование, инициированное Александром Валентиновичем «в поддержку Юли», — лишь имитация борьбы, то в Фейсбуке заклеит позором оппозицию за голоса в поддержку закона о выборах — в пику тем же Турчинову с Яценюком. В общем, на него ополчились. Я только не думала, что это произойдет так стремительно.

— *Читаю вашу страничку в Фейсбуке: «Процесс назначения председателей комитетов Верховной Рады от оппозиции происходил непублично. Не воспринимаю «подковерность»... Вообще-то странно. Руководство «Батькивщины» божилось, что это у власти все «тайно и кулуарно», а у них — наоборот — «честно и открыто». И кто ж был инициатором «подковерности»? И каким образом происходило распределение должностей?*

— На самом деле то было не распределение должностей — по сути закладывались принципы кадровой политики оппозиции. Кстати, параллельно с властью — в тот же день президент назначал свой Кабмин. Как оказалось, стандарты оппозиции мало отличались от практики власти, и это печально. Послушание, личная преданность вождям...

— *Хороший аргумент.*

— Если глава фракции Арсений Яценюк публично заявляет, что «в основе нашей кадровой политики будут профессионализм, менеджерские качества, достойный медийный профиль», то есть чтобы председатель профильного комитета ВР в прямом эфире аргументами и альтернативными предложениями мог «порвати, як мавпа газету» профильного министра, — то его же собственные действия по подбору кадров мне объяснить сложно.

— *Вы же сказали — по принципу «личной преданности».*

— Это неправильно, когда внутри команды нет открытости, когда вожди как огня боятся конкурентности. Яценюк и Турчинов приняли кадровые решения и навязали их фракции — без обсуждения. На заседании фракции я сказал, что при таких подходах оппозиция от власти ничем не отличается. А так быть не должно.

— *Когда с Соболевым, заместителем Яценюка, разговаривала, он мне такие ужасы рассказывал! Мол, оппозиция каждую кандидатуру по комитетам с властью обязана «утряпать». Это правда?*

— Я не был участником переговоров, но по отголоскам знаю, что оппозиция нашла «компромиссы» с властью по комитетам, которые явно не для оппозиции, и это вызвало вопросы у многих во фракции. Оппозиция должна была получить так называемые контрольные комитеты — бюджетный, регламентный... Не удалось. При этом как-то удивительно легко удалось заполучить другие комитеты, традиционно принадлежащие власти, — по вопросам топливно-энергетического комплекса, а еще экологии и природных ресурсов. Нелогично и странно, согласитесь.

— *А разве оппозиции не нужен важнейший комитет по ТЭК?*

— Знаю, что в одной лишь фракции ПР было более полусотни желающих его возглавить. А тут вдруг — такой «подарок» представителю оппозиции?! Мотивы додумайте сами, здесь все ясно. Тема неискренних, закулисных игр мне неприятна. Больше не хочу комментировать.

— *«Назначили слабых» — тоже ваши слова. Объясните: зачем если уж назначать, то слабых? Неужто среди лично преданных никого посильнее не нашлось?*

— Есть ли во фракции люди профессионально сильнее, со стратегическим видением, способные сработать эффективнее, чем те, кого назначили? Есть. Почему их не назначили? Так решили два вождя, а далее — «одобрямс» большинства фракции. Надеюсь, Яценюк с Турчиновым таки осознают, что так действовать нельзя.

— *А если не осознают?*

— Тогда «Батькивщину» ждет участь бывшей фракции НУНС.

— *Вот говорят, что самые «жирные» комитеты получили люди Яценюка. Это правда?*

— Я вас разочарую: нет никаких «жирных» комитетов. Как нет и полноценного парламента. За последние три года Раду превратили в послушную машину для голосования. И если кто-то думает, что глава комитета сидит на огромных ресурсах, приворовывая себе миллионы-миллиарды, то сильно ошибается. К тому же против оппозиции власть действует на уничтожение — в первую очередь против «Батькивщины», в меньшей степени — «Свободы» и «УДАРа».

Когда вы говорите, что «жирные комитеты» получили «люди Яценюка», то это скорее эдакий внутренний табель о рангах фракции. И сигнал для депутатов: не результаты работы, не мозги или твердость позиции, а прежде всего близость к «телу» приносит «висты», в том числе карьерные.

— *Мне, например, странно, что вы не в комитете по вопросам национальной безопасности и обороны, потому что еще никому не удавалось поговорить на военную тематику с Литвином в его новом амбула, ведь отныне он глава оборонного комитета. Причем уверял, что попал туда «по воле Божьей, а не по своей».*

— Назначение Литвина — тот же пример, только уже в лагере власти, когда чей-то личный интерес преобладает над интересами общего дела. Думаю, Литвин пошел туда прикрывать спокойную работу двух братьев-генералов.

— *Вы человек военный. И хоть ваш нынешний комитет — по вопросам борьбы с оргпреступностью и коррупцией — к теме НАТО отношения не имеет...*

— Вопрос уже не актуальный.

— *Погодите, я ж не спрашиваю «вступать, не вступать»!..*

— Объясняю, почему не актуальный. В 2010 году Президент Янукович законом закрепил внеблоковый статус Украины. Потому никаких разговоров о сближении с альянсом нет и при Януковиче не предвидится.

Людам важно понимать принципиальные, ценностные отличия двух военно-политических союзов: с одной стороны — НАТО, с другой — «Ташкентского договора». В «Ташкентский договор» за уши тянут, но никто вступать не хочет. Более того, за время существования из «Ташкентского договора» вышли три государства — Грузия, Азербайджан и Узбекистан, страна, давшая название этому союзу, поскольку в ее столице договор подписывался. А на вступление в НАТО стоит очередь...

Если бы Украина вдруг завтра захотела вступить в «Ташкентский договор», то послезавтра ее бы приняли, причем без никаких предварительных условий. Но если Украина заявит, что хочет в НАТО, — ей придется сдать кучу экзаменов, большинство из которых не лежат в военной плоскости. Они касаются всего того, что уже набило оскомину: справедливый суд, честные выборы, конкурентное предпринимательство, прозрачные бюджетные ресурсы, отсутствие коррупции, тем более в таких наглых формах, как при нынешней власти. То есть НАТО (как и Евросоюз) потребует от Украины сдать экзамены на зрелость. Не для них — для нас с вами, ведь речь идет о ценностях, которые определяют условия жизни каждого гражданина Украины. В этом смысле НАТО и «Ташкентский договор» — разные планеты.

— *Ладно, люди разберутся. Но я вообще-то хотела спросить о сокращении армии. Об этом говорят все — начальник Генштаба, министр обороны, президент. Надо или не надо сокращать? Если Украина никуда не входит, оставаясь вне блоков и союзов, то, может, армию надо увеличивать? До какой степени?*

— Заявления о скором сокращении армии вдвое, об увольнении 10 тысяч офицеров, равно как и о переходе армии на контракт в течение года, абсолютно безответственные, пустопорожние и не подкреплены никакими расчетами...

— *Так все-таки: сокращать или увеличивать надо?*

— Страна, объявившая себя внеблоковой, должна рассчитывать исключительно на собственные силы. Значит, нужно не сокращать, а укреплять армию, увеличивать резервный

компонент, в разы увеличивать военный бюджет, поставлять в войска новую технику, резко увеличивать темп боевой подготовки. Ничего этого нет, только бла-бла-бла...

Говорить предметно о сокращении или увеличении армии мы с вами сможем тогда, когда Янукович внесет в Раду законопроект о численности Вооруженных Сил. Такого проекта нет. Скажу больше: впервые за 21 год независимости в стране сложилась уникальная, по безответственности власти, ситуация.

За три года правления Януковича сменились три министра обороны и два начальника Генштаба, но не появилось ни единого документа за подписью Януковича или Азарова, который бы определил стратегию (на 5—10—15 лет) или хотя бы тактику развития армии даже на один год. Не сподобились, одни разговоры. В таких условиях развитием армии командует...министр финансов: сколько даст денег, под такую сумму военные стратеги и «обоснуют» численность армии, состав вооружений, все что угодно. Беда!

— *Нашла одну нерадостную информацию: Китай якобы сворачивает с нами военное сотрудничество. Ничего на сей счет не знаете?*

— На самом деле Китай заинтересован в сотрудничестве с Украиной, в том числе и в военной сфере. Причем, что должно быть приятно власти, Китай не выдвигает требований, касающихся демократии, честных выборов или освобождения политзаключенных. Но в отношениях с Китаем проблемы создает Украина.

— *Например, какие?*

— Например? Приезжает в Украину начальник Генерального штаба Национально-освободительной армии Китая. Вообще-то к этой стране надо бы относиться с уважением: ядерное государство, постоянный член СовБеза ООН, свыше полутора миллиардов население, огромная экономика, мощная армия. Но не тут-то было: на ужин с высоким гостем украинский начальник Генштаба не является.

— *Что-то личное?*

— Да, личное — он в запое, решил развлечься от скуки. Еще пример? В Украину приезжает министр обороны Китая, а украинский глава оборонного ведомства опаздывает на встречу, он, видимо, очень занят... Подобная безответственность, в больших и малых дозах, подрывает авторитет не генерала или министра — это удар по имиджу всей нашей страны. Убежден, за подобное любого чиновника, в погонах или без, — независимо от политического окраса и личной преданности нужно увольнять немедленно!

— «Не представляю, как могут ужиться под крышей ОО «Батьківщина» сразу восемь партий, причем некоторые с полярными идеологиями... Например, у «Народной самообороны» — в принципе левая, а у «Народного руха» — правая», — говорила собеседнику, пытаясь вернуть его к парламентским темам.

От «оборонных», так показалось, он расстроился.

Анатолий Степанович ничего предосудительного в объединении восьмерых партий в одно «ОО» не увидал. И объяснял — почему, долго и скрупулезно.

— Возьмите любую страну, — говорил он, — хоть Германию, Литву, хоть Голландию или Израиль, где, кстати, только что завершились выборы: коалиции формируются везде, крайне редкий случай — когда одна партия получает большинство. Такова природа демократий, доминирование одной партии — скорее признак ограниченности демократии. Поэтому коалицию формируют из тех партий, которые прошли в парламент, и выбор вариантов невелик. Ясное дело, у партий есть отличия в идеологии, потому они фиксируют в общих программных (коалиционных) документах лишь то, что смогут реализовывать вместе.

У нас — то же самое. Три оппозиционные фракции вместе выступают лишь по общим для всех позициям, не акцентируя идеологические различия в других вопросах.

То же внутри ОО «Батьківщина»: была разработана общая для восьми партий программа, я тоже к ней приложил руку. Если бы имели большинство — программу выполняли бы. Но на выборах получили меньшинство. Тем не менее фракция уже зарегистрировала около 100 законопроектов. Лично я внес восемь, прекрасно понимая, что при этой власти шансов на

принятие большинства из них, к сожалению, нет никаких. Но альтернатива решениям власти существует, она оппозицией заявлена и зарегистрирована официально. Люди должны об этом знать.

— *Один из руководителей вашей фракции прямо сказал, что идеальный вариант — чтоб все, кто сейчас туда входит со своими партбилетами, в итоге стали бы членами партии «Батькивщина». Вы готовы?*

— Сейчас — нет. Никто не готов, по разным причинам. Прежде чем ставить вопрос об одной партии, нужно создать атмосферу взаимного доверия и поддержки, доказать не призывами, а делами, что вместе работать комфортнее и эффективнее. Далеко мы продвинулись по этому пути? Нет. А после выборов, наоборот, скорее пошли центробежные движения...

«Гражданская позиция», когда полгода назад входила в состав предвыборного объединения «Батькивщина», зафиксировала шесть принципов, под которыми поставили подписи Яценюк, Турчинов и Гриценко. Но сейчас видим: подписи партнеров стоят, но поезд идет не туда. Яценюк с Турчиновым решают вдвоем, ни с кем особо не советуясь.

Не только мнение или предложения Гриценко, но и Тарасюка, Катеринчука, Соболева, Гримчака и других точно так же не востребованы либо не принимаются во внимание. По ключевым вопросам и мнение Юлии Тимошенко игнорируется либо вообще замалчивается, прячется.

По этому поводу я имел долгий разговор с Яценюком. Сказал ему: Арсений Петрович, как специалист в системах управления я понимаю, по-разному может строиться система принятия решения и при этом быть вполне эффективной. Ты — глава фракции, можешь советоваться, а можешь решать все сам. Хочешь быть авторитарным руководителем — нет вопросов, будь. Но при одном условии — если ты предложишь команде стратегию победы и обеспечишь ее достижение. Если так — тогда, пожалуйста, назначай сам кого хочешь и куда хочешь.

Но поскольку стратегии победы не предложено, а одно за другим идут лишь поражения, потому и возникают вопросы. И на них нужно давать честные ответы.

Можно и дальше говорить, что закон о выборах — победа оппозиции, а на самом деле это было поражение. Можно тешить себя успехом «Батькивщины» на парламентских выборах, но если честно, то какой успех? Начали кампанию с рейтингом 25% и закончили с той же цифрой...

Но самое главное, — сказал я Яценюку, — мы как команда под твоим руководством теряем доверие людей! Потому что бездействуем, имитируем, пропустили, не реализовали ряд сильных решений, которые я предлагал, другие предлагали, в конце концов Юлия Тимошенко на них настаивала — все мимо!

А если бы действовали, не цеплялись за мандаты и скорый дележ должностей и кабинетов, шли впереди людей — они бы нам верили! И тогда не было бы проплаченных митингов. И не стояли бы 150 бабушек, за деньги, с плакатами в защиту Тимошенко. И это при том, что только в ее партии числятся 600 тысяч человек и десятки тысяч депутатов!

— *Вас еще не обвинили, что льете воду на чужую мельницу такими своими речами?*

— Обвинения — ерунда, переживем. Дело — главное, а вот оно стоит... К сожалению, правду не все готовы слушать. Что-то изменилось после того разговора? Изменилось, в противоположную сторону. Меня перестали приглашать на совещания по ключевым вопросам, доступ на каналы перекрыли. Вы не заметили, после выборов три месяца меня на экранах не было? И это уже не «злочинна влада» — «злочинна опозиція» того добилась. Я еще понимаю, если бы фракция проголосовала, заклеила Гриценко позором — как врага народа — и решила не подпускать к телекамерам. А так, без предупреждения и без обсуждения, как-то воровато выглядит, исподтишка... Лидеры и претендующие на лидерство так не действуют, не должны.

— Вот такую странную классификацию нашла в прессе. В «Батькивщине», мол, три группы: первая — люди Турчинова, вторая — Яценюка — Мартыненко, третья — «за Юлю». Если это так, то вы к какой относитесь?

— Что такое «за Юлю»? В составе фракции, думаю, человек 20—25 очень сильно переживают и абсолютно искренне поддерживают Юлию Тимошенко, они стопроцентно хотели бы, чтоб Юля вышла на свободу. Остальные, на мой взгляд, скорее имитируют борьбу за ее освобождение. Включая и руководство фракции и партии. Вообще это поразительно: когда она была на коне, то в партию записались более полумиллиона человек, они ее глазами поедали, ловили каждое слово. А когда ее арестовали, то почему-то никто из ближайших соратников в ее защиту людей вывести не смог...

Если честно, то нет партии в составе 600 тысяч, и нет по 30 тысяч членов в каждой области. Когда в период выборов я очень осторожно сказал, что не только власти нужна «люстрация», но и оппозиции тоже, сразу же нарвался на недовольство и упреки Турчинова. А зря!

Я ведь о «люстрации» говорил не без причины. Пример? Выборы, приезжаю в область — агитационная продукция в селах отсутствует. Как объясняют, потому что центральный штаб оплатил доставку плакатов и буклетов только до районного центра! И вот лежат там пачки, пылятся — а выборы идут... Спрашиваю: почему партийцы, которых по 40—50 в каждом селе, не приедут в район и не развезут агитматериалы людям? Неужели по 30 копеек не могут скинуться на бензин? Ответ — не могут, а раздавать в своем селе тоже не будут, боятся власти. Тогда, извините, на хрена такие партийцы и такие партячейки?!

Наверное, фракция будет структурироваться по другому принципу, нежели вы упомянули: честность, порядочность, ответственность, профессионализм с одной стороны, приспособленчество и беспринципность — с другой. Жизнь заставит!

— И вторых окажется больше?

— Посмотрим. Это деление будет динамичным. Если первые пару голосований, где я выступал вразрез с позицией руководства фракции, поддерживали 2—3 голоса, то потом 11, 13, 15... Люди потихоньку начинают осознавать: право меньшинство, а большинство, как это часто бывает, ошибается. Это уже доказано историей неоднократно.

— По такому эпохальному вопросу — за декриминализацию статьи, по которой сидит Тимошенко, из 99 членов «Батькивщины» проголосовали только 75. Что ж на таком показательном голосовании и такой «прокол»?

— Я вас разочарую: это голосование не было показательным. Оно не планировалось заранее. И не имело никаких шансов на успех, даже если бы в зале сидели все до одного оппозиционеры, — голосов-то 226 нет! До этого голосования было штук пять подобных в течение года, тоже безрезультатных. В последний раз это была спонтанная попытка Турчинова хоть как-то продемонстрировать поддержку Тимошенко, которая тогда объявила акцию гражданского неповиновения.

Но Юлю таким путем не освободить. Эта власть воспринимает только силу. И я предлагал сильное решение: мы, 150 депутатов, не принимаем присягу до тех пор, пока Тимошенко не освободят. Предложение не прошло. Предлагал в день открытия новой Рады устроить мощную акцию протеста — тоже мимо. Предлагал нам, сотне депутатов, начать в Киеве голодовку, которую поэтапно поддержали бы тысячи, затем десятки тысяч местных депутатов от оппозиции, — не поддержали. Более того, один умник посоветовал на фракции, дескать, предлагает Гриценко — вот пусть сам садится и голодает...

А потом кто-то решил для спасения Юли бросить на амбразуру депутатов-женщин. Так почему же те, кто придумал ту акцию, а это не без ведома руководства фракции, не обеспечили женщинам защиту и поддержку? Почему не выставили вокруг больницы 10 тысяч активистов, чтоб никакой «Беркут» не посмел выкидывать женщин за руки-ноги сонными и босыми в коридор?

— Кстати о женщинах. Одна из них, кто побывал тогда у Тимошенко, рассказывала, что теперь, дескать, власти счет предъявят. Откопают в шахтах трупы убиенных в 90-х

годах донецким криминалом. Об этих шахтах якобы знал и Луценко, когда был министром МВД. Но не расследовал, потому что Ющенко запретил. Так давайте найдем сейчас такую шахту! У оппозиции есть адрес?

— На последнем заседании фракции прозвучало предложение создать в Раде временную следственную комиссию — цитирую по памяти название — «для расследования преступлений Януковича, Ахметова, Колесникова». И предлагавшему был задан вопрос: «Есть ли подтверждающие документы?» Несколько человек сказали, что у них есть. У меня нет оснований не верить. Но сказав «а», нужно будет сказать и «б». То есть доказательства вины — «в студию». Лично у меня таких документов нет, хотя слышал о многом.

— *Тут ваше руководство о выборах рассказывало мне: и о внеочередных парламентских, и киевских, и президентских... С вами что-то обсуждалось? Начнем с парламентских.*

— Момент упущен. Оппозиция не смогла защитить выбор как минимум семи кандидатов, которые на выборах 2012 года победили, но их победа так и не была признана. Уже мало кто вспоминает об этом. Как и стараются не замечать, что из-за пассивности оппозиция теряет доверие людей, не защищая их выбор.

Что касается выборов Киевсовета и киевского мэра, то депутаты, и я в том числе, обращались в Конституционный Суд, чтобы он внес ясность по дате выборов в столице. Но КС не захотел и даже к рассмотрению не принял. Как сообщают наши разведчики, на Банковой еще не решили, рассматривают два варианта: выборы в Киеве состоятся либо в мае — июне нынешнего года, либо решением Конституционного Суда их отбросят на 2015-й.

— *У оппозиции уже есть кандидаты «на Киев».*

— Скажите, какие?

— *Владимир Бондаренко, хотя все понимают, что 100% — непроходной. Шансы большие есть у Кличко, но его чего-то ваша «Батькивщина» не особо привлекает.*

— Если Кличко пойдет, мы его поддержим. Если не пойдет, тогда ситуация усложняется. Слышал среди возможных кандидатов фамилии Томенко, Кириленко. Не комментирую.

— *А сами не собираетесь?*

— Не собирался. Но с таким вопросом в последние месяцы обращаются все больше людей — пришлось задуматься. Скажу так. Пойдет в мэры Кличко — поддержу его. Если по каким-то причинам Виталий не пойдет, а оппозиционные силы (все три) решат, что из всех возможных кандидатов они готовы поддержать Гриценко, — я готов серьезно рассматривать такое предложение. Хотя понимаю, что мэру столицы, избранному от оппозиции, будет несладко. Масштабы проблем и ответственность — огромные. Будут противодействие и саботаж со стороны силовиков и монополистов (тепло, вода, энергия). И тем не менее Киев — стратегический плацдарм, оппозиция должна его взять. А с кандидатами определимся, главное — чтобы власть не «умыкнула» у киевлян выборы.

— *Пока о выборах говорить рано — ничего не ясно. Но в парламенте уже проясняется: все силы, причем разных депутатских объединений, направлены на то, чтобы народ их полюбил. То есть они сами себя хотят лишить разных привилегий.*

К примеру, от «Фронта змін» есть законопроект №2043. Там речь о том, чтоб отменить «материальные выплаты как одноразовую денежную компенсацию расходов на создание надлежащих жилищных условий, материальную помощь на оздоровление в размере двойной месячной заработной платы народного депутата, обеспечение бесплатными путевками для прохождения санаторно-курортного, а также обычного лечения»...

Если вы все такие честные — возьмите и без законопроекта не получайте матпомощь, не берите бесплатные путевки, не лечитесь в «Феофании». Какой-то цирк, извините! Сами придумали и сами с этим как бы борются. И еще хотят, чтоб страна умилялась от счастья.

— За пять лет работы в парламенте каждый год я письменно отказывался от материальной помощи. Ни разу не отдыхал в спецсанаториях, не лечился в «Феофании». Не

брал квартири, комнаты в отелях. И этого не афишировал, просто такова моя внутренняя система ценностей. И когда был министром обороны, ни дня не жил на государственной даче. Не взял ни квадратного сантиметра земли, ни одной акции предприятия. Мне это все не надо, зато сплю спокойно. И мне непонятно, почему депутат, имея приличную зарплату и жилье, еще берет за счет бюджета и квартиру в Киеве или номер в отеле.

Из прессы я узнал, что таких, как я, кто отказывался от материальной помощи, — лишь семь депутатов. Из 450! И был очень удивлен, что многие сотенные миллионеры и миллиардеры получали материальную помощь. Еще больше удивился, когда на мой запрос Валентину Зайчуку, руководителю аппарата ВР, пришел список: кто из депутатов получил жилье или денежную компенсацию, а это — сотни тысяч гривен. И в списке увидел много до боли знакомых фамилий из оппозиции. Причем и тех, кто живет в Киеве...

— *Чем вообще, кроме, конечно, Качановской колонии, должна заниматься оппозиция?*

— Надо идти к людям, к бабушкам на лавочки, разговаривать, объяснять, доносить правду. Потому что кроме зомбирующих телепрограмм, им неоткуда черпать информацию. Надо объединять активных людей для защиты их прав и свобод: чтобы власть не вырубала парк, чтоб не было диктата ЖКХ, чтобы защитить соседа, которого сажают незаконно...

— *В общем, Грищенко в «Батькивщине» — просто «белая ворона».*

— Вот мы с вами сейчас беседуем, а несколько десятков активистов «Гражданской позиции» круглосуточно на морозе защищают в Киеве Десятинный переулок от незаконного строительства. Их обливают холодной водой, брызгают в лицо слезоточивый газ, но люди продолжают защищать свой город. Потому что это — позиция. Когда есть твердое убеждение, что ты прав, и это есть твоя сущность, твоя гражданская позиция, — тогда не страшно.

<http://2000.net.ua/2000/forum/vizavi/87744>

Влада зробила «півкроку»

Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»

Українська політика все більше нагадує шоу. Одні роблять вигляд, що проводять реформи, інші — що борються з режимом. Принаймні, так виглядає ззовні. Епопея зі скликанням позачергової сесії опозиціонерами через висунення Генпрокуратурою звинувачень на адресу Юлії Тимошенко у причетності до вбивства народного депутата Євгена Щербаня закінчилася тим, що вчора опозиційні фракції скликали збори в парламенті. Висловили недовіру... і розійшлися.

Опозиціонери «покерували» Радою

Звичайно, влада зробила все (для цього у неї є всі інструменти), щоб показати неспроможність опозиції організувати сесію. Спікер Рибак говорив спочатку про те, що опозиція сфальшувала певну кількість підписів за позачергову сесію, потім, що це дорога забава для парламенту — не треба витратити гроші, і насамкінець, що вже немає сенсу проводити засідання — варто дочекатися чергової сесії 5-го лютого. В результаті, влада вимогу опозиції таки проігнорувала. «Регіоналів» в залі не було. А от опозиціонерів, за словами керуючого засіданням, заступника голови Верховної ради Руслана Кошулинського, в залі було 158 (разом з кількома позафракційними). Хоча офіційно сайт парламенту повідомляє, що сумарна кількість трьох опозиційних фракцій складає 177 «штиків». Де решта?

«З огляду на кількісний склад трьох депутатських фракцій та обмеженість місць у конференц-залі голова Верховної Ради України Рибак В. В. прийняв рішення, як виняток, дозволити проведення цих зборів у залі пленарних засідань у будинку Верховної Ради України по вул. Грушевського, 5», — передає прес-служба парламенту.

Якою є нинішня влада, якими методами вона діє, суспільство мало змогу побачити давно. А от щодо опозиції були і, можливо, є певні надії на те, що вона, дійсно, стане альтернативою існуючій системі влади (хоча «День» ще на стадії формування передвиборчих списків опозиції, головним чином, «Батьківщини», писав про проблеми з якістю підбору

кадрів). Саме цим і викликана поява в парламенті двох нових політичних партій — «УДАР» та «Свободи».

«Мені дивно, що ініціатором позачергової сесії була фракція «УДАР», а не фракція «Батьківщина», — пише у своєму блозі на korrespondent.net колишній бютівець, а нині позафракційний народний депутат Сергій Міщенко. — Мені знадобилося п'ять днів, щоб відшукати людину, аби поставити підписи... Я, так розумію, ця людина ходила по верховнорадівському секретаріату і просили видати підписні листи?! Смішно! І одні і другі користуються карикатурними аргументами... Опозиція повинна була вимагати від голови Парламенту Рибака, аби той не лише на словах а й документально підтвердив які підписи він поставив під сумнів і якими даними оперував депутат Владислав Лукянов, коли говорив що має підтвердження, що 11 депутатів були за кордоном. Це був обов'язок опозиції. Потрібно було заблокувати кабінет спікера і не виходити звідти допоки він не скличе сесію. А так, усе це виглядає як фарс й спектакль для виборців».

«Докази щодо сфальшованості підписів вимагалися нами як публічно, так і підчас безпосереднього спілкування з керівництвом Верховної Ради, — коментує народний депутат від фракції «УДАР» Ростислав Павленко. — Однак їх не наводять і є пряма підозра, що ніяких доказів просто немає. Існує велика ймовірність, що була дана команда зверху. Рибак під час зустрічі із делегованою опозиційною групою дав зрозуміти, що не міг вчинити інакше. Це — порушення регламенту і такий голова має піти зі своєї посади. У понеділок ми будемо ставити питання про включення до порядку денного ряд ініціатив. Існує ціла стаття регламенту, присвячена висловленню недовіри голові Верховної Ради та Генеральному прокурору. Зокрема, ми будемо наполягати на голосуванні питання про притягнення їх до відповідальності».

Керуючи власні збори, опозиційні депутати мали змогу нарешті висловитися на «повну катушку». Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк закликав «заблокувати парламент до того моменту, поки не буде введено в дію систему Рада-3». «УДАР» зробить все, щоб парламент працював законно, або він не працюватиме взагалі. Про це з трибуни парламенту заявив народний депутат від фракції «УДАР» Валентин Наливайченко. «Наша головна вимога — кожен, хто отримав мандат і отримує зарплату у Верховній Раді, повинен голосувати персонально, з'являтися на засідання, а не брехати людям», — наголосив він. В свою чергу, лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок в чергове закликав говорити українською мовою в стінах парламенту. Також він сказав, що якщо парламентська більшість не хоче працювати, то необхідно провести вибори.

В результаті, депутати трьох опозиційних фракцій одногосно ухвалили спільну заяву, в якій вирішили: висловити недовіру спікеру Рибаку та розпочати процедуру відкликання його з посади у зв'язку з незадовільним виконанням ним своїх повноважень та грубим порушенням норм Конституції України (152 підписи вчора вже зібрали); висловити недовіру Генеральному прокурору України Віктору Пшонці, керівникам правоохоронних органів, які здійснюють політичні репресії в Україні; вимагати негайного звільнення усіх політичних в'язнів, Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, забезпечення їх повноцінного лікування; вимагати створення спеціальної слідчої комісії з розслідування фактів тиску на опозиційних народних депутатів тощо.

В цілому, правильні слова. Дуже добре, наприклад, що опозиція безкомпромісно домагається персонального голосування. І атмосфера в залі була теплою. Та чомусь не гріє. Але, знаючи весь бекграунд, слова не сприймаються, негативний осад залишається. На минулій сесії опозиція елементарно не змогла чи не захотіла мобілізувати всіх своїх депутатів, щоб проголосувати за декриміналізації «статті Тимошенко». Навіть деякі «регіонали» голосували, а понад 20-ти представників «Батьківщини» не голосували. Як вони збираються реалізувати ці вимоги?

«Те, чим зараз займається опозиція, можна назватися ходінням по граблях. Чим більше в тебе гуль на голові — тим більший ти опозиціонер, — пише у своїй сторінці в Facebook позафракційний народний депутат Віктор Балога. — «Юлі — волю!» однозначно повинно залишатися одним із головних гасел у діяльності опозиції, але не єдиним. Функція опозиції —

це ще й контролювати владу і пропонувати альтернативу. Поки що ми бачимо, що з першим вони справляються погано, а другим не займаються взагалі. І хто їм у цьому винен?».

В той час, коли практично всі засоби масової інформації цими днями пишуть про «справу Гонгадзе-Подольського», обговорюють вирок (довічне ув'язнення) головному виконавцю злочинів Олексію Пукачу, від опозиційних фракцій немає жодної реакції. Висловилися учасники судового процесу над Пукачем, експерти, журналісти, деякі політики в Україні, в тому числі, спеціальний представник ОБСЄ. Вчора вже відреагував навіть уряд США. «Слід вітати цю новину (вирок Пукачу. — Авт.), і ми сподіваємося, що українська влада продовжуватиме займатися цією справою, щоби притягнути до правосуддя тих, хто замовляв викрадення і вбивство Георгія Гонгадзе. Уряд США і надалі усюди підтримуватиме журналістів, які працюють задля інформування громадськості й викриття корупції та несправедливості», — йдеться в заяві.

Можливо, опозиціонери як і телеканал ICTV, вважають слова Пукача про причетність колишнього президента Леоніда Кучми і народного депутата Володимира Литвина до побиття Подольського та вбивства Гонгадзе, емоційними? До речі, в своїх новинах не згадали прізвища Кучми та Литвина і інші телеканали зтя экс-президента Віктора Пінчука — СТБ та Новий канал.

Говоримо на цю тему з опозиційними депутатами.

«Якою може бути офіційна позиція щодо вироку Пукачу?, — коментує народний депутат від фракції «Батьківщина» Андрій Павловський. — Кожній здорово мислячій людині зрозуміло, що він виконував волю тогочасного керівництва держави. Сам генерал міліції на таке б не наважився. Через міністра Кравченка найвищі керівники держави передали відповідні вказівки і він їх виконав. Звісно, цей процес має продовжуватися і не тільки виконавці, а й замовники мають бути покарані. Чому немає реакції опозиції? Я можу подзвонити прес-секретарю і через півгодини така заява з'явиться, якщо питання щодо роз'яснення позиції «Батьківщини» у цій справі критичне».

«Пукач визнав себе виконавцем і назвав замовників, — говорить народний депутат від «Свободи» Андрій Мохник. — Утім, судові рішення у його справі ухвалено в інтересах чинного режиму. Влада показала, що щось зробили у цій справі й, з іншого боку, отримала можливість тримати у підвищеному стані людей, котрих назвав Пукач: Литвина, Кучму — чи, як додав Мельниченко, — Пінчука. Режим використовує справу Гонгадзе, щоб дотискати людей, котрі мають ресурси, щоб перебрати їх собі».

«Очевидно, що питання покарання замовників у справі Гонгадзе буде розглядатися вже після зміни влади, — висловлюється Ростислав Павленко. — Вирок Пукачу — це завершення розпочатої раніше лінії притягнення до відповідальності виконавців. Але ймовірність, що ця влада доведе справу до кінця, дуже мала».

Засудивши Пукача, влада якраз зробила серйозний, якщо не крок, то півкроку у «справі Гонгадзе» (чого, до речі, суспільство так і не дочекалося в часи Ющенка). А що зробила опозиція (зараз і коли була при владі), чим вона допомогла? Відсутність своєчасної реакції, не дивлячи на певні правильні слова в коментарях, говорить про те, що опозиція не здатна охоплювати весь спектр подій суспільно-політичного характеру в країні. А в цьому випадку не може чи, що ще гірше, не хоче зрозуміти увесь негативний вплив на суспільство не доведеною до кінця «справою Гонгадзе».

На вчорашньому засіданні опозиції був присутній і позафракційний депутат Олесь Доній. Виступаючи з трибуни, він розкритикував опозицію: «В тому стані, якому зараз перебуває опозиційний рух, він приречений на поразку. Доній запропонував створити позафракційне об'єднання «Народна рада». «Скільки часу я говорив про доцільність Народної ради? Опозиційні депутати роблять вигляд, що вони мене нечують... Лідери фракції в цьому не дуже зацікавлені, бо це не лише долучає позафракційних депутатів, а і тестує вагу кожного з депутатів. А на цей момент у нас відбуваються дуже дивні речі — інколи здається, що це гра в піддавки. Я вважаю, що перемогти цей режим для опозиційних сил можна лише одним шляхом — єднанням і очищенням», — сказав він.

Вчора в парламенті Арсеній Яценюк заявив, що з «Партією регіонів гратись в інтелігентну опозицію не вдасться». Насправді, з Партією регіонів гратися взагалі не бажано, тим більше, в інтелігентну опозицію. В нинішніх умовах суспільство має бачити дієву опозицію. Чи бачить? Частково. Чому? Ми перерахували. Якщо і далі так триватиме, в 2015-му у опозиції мало шансів.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/politika-nota-bene/vlada-zrobila-pivkroku>

Інтернет-ЗМІ

Увидеть Пшонку и «умереть». Репортаж из Рады

Главком

Получив отворот-поворот от спикера Владимира Рыбака, фракциям «Батьківщина», «Удар» и «Свобода» все же удалось «позаседать» 31 января в сессионном зале. Только не на внеочередной сессии парламента, а на собрании оппозиционных сил.

О карикатурах и смсках

Изначально для этого дела народным депутатам отвели небольшой кинозал. Но утром, после короткого совещания со спикером, им таки удалось переместиться под купол. По поводу чего Арсеній Яценюк чуть позже сыронизировал с трибуны: «Мы же говорили, что когда-то будет в этом зале и наша власть. Вот уже председательствуем на заседаниях».

Сходиться в Раду депутаты начали с 9 утра. С этого времени в кулуарах проходила регистрация и сбор подписей за отставку главы парламента Рыбака и Генпрокурора Пшонки.

В пол десятого в самом зале еще практически никого не было. Общался с журналистами Юрий Одарченко, что-то кому-то доказывал по телефону Николай Томенко, без дела, но, как всегда, в вышиванке, по коридорам парламента прохаживался Александр Бригинец. О чем-то нашептывала на ухо Александру Турчинову (явившемуся в парламента не «по-депутатски» - в «жегловской» куртке) Ирина Луценко. Андрей Кожемякин рассказывал, зачем депутаты оставляют свои автографы: «Мы собираем подписи для себя, в первую очередь. Чтобы понимать, сколько депутатов сегодня пришли на собрание». Очевидно, что для отсутствующих по неуважительной причине у руководителей фракций уже придумано какое-то наказание.

Оппозиционеры сходились, не спеша. Бывший бютовец Сергей Мищенко, прошедший в нынешнюю Раду как самовыдвиженец, ругал своих коллег: «Это профанация. Никакой борьбы на сегодняшний день с властью нет. Сегодня оппозиция, в первую очередь, руководство Объединенной оппозиции – это карикатура... Почему «Удар», а не «Батьківщина» первым заявляет о необходимости проведения внеочередной сессии? Потому что оппозиция понимает, что за декриминализацию статьи по Тимошенко не соберут голосов – даже все «свои» не проголосуют».

Несмотря на такое отношение, Мищенко все же ставил свою подпись за проведение внеочередной сессии. А в Раду 31 января пришел, чтобы «посмотреть, сколько явилось оппозиционеров». «Такое совещание я требовал провести еще два месяца тому. Мы должны были посмотреть друг другу в глаза, и понять, кто, действительно, оппозиционер, а кто прикидывается или отдыхает на Мальдивах», - рассказал Мищенко.

Лидер «Свободы» Олег Тягнибок, возмущенный решением Рыбака не созывать внеочередную сессию, несмотря на наличие необходимое количество подписей, уверенно обещал: «Пока в Раде не будут установлены все те нормы, которые предусмотрены нашим законодательством, любой закон, любое кадровое назначение, которое будет выходить из этих стен, мы будем трактовать как нелегитимное и незаконное». И в случае неудачи не исключил и такой вариант, что оппозиционеры сложат свои мандаты: «Свобода» пришла в парламента не ради должностей. Если политическая ситуация будет требовать сложить мандаты, будьте уверены, рука у нас не дрогнет, мандаты мы сложим».

Также главный «свободовец» рассказал о «ночном» обмане оппозиционных депутатов смсками: «Большинству депутатов почти в три ночи пришли смски. Нам – с номера руководителя секретариата, которые он не отсылал». Смысл посланий: «сегодняшнее заседание отменяется, информация будет ближе к одиннадцати утра, никому не звонить, соблюдать режим «тишина». «Это уже грубое вмешательство в личную жизнь, - возмутился он. – Что тогда делают операторы мобильной связи на нашем рынке? Занимаются бизнесом? Или исполняют указания власти? Мы будем требовать от СБУ провести расследование. Хотя после последних назначений в СБУ сомнительно, что мы получим ответ: как можно залазить в чужой телефон? Если они сегодня лезут в телефоны народных депутатов, завтра они залезут в телефоны к простым гражданам. Если они сегодня воруют золотовалютные запасы, то завтра залезут к каждому в холодильник и заберут последнюю колбасу».

Однако «махинаторы» почему-то не смогли соблюсти стиль партийных сообщений, и никто из депутатов на смску не «купился». «Свободовец» Игорь Мирошниченко рассказал, что прочитал смску от главы секретариата Сергея Рудика в семь утра: «Но я продолжил собираться. У нас так не принято, что какие-то изменения ночью происходят. А через время Рудик мне позвонил и сказал, что такие сообщения пришли многим».

Больше всех удивился ночному сообщению представитель «Батькивщины» Андрей Павловский: «У меня новая карточка, и этот номер есть только у жены и сына. Когда мне с номера главы секретариата Ольги Боднар пришла смс, я был поражен. Но не поверил в это еще и потому, что в ней было обращение «Андрей Михайлович», а у нас не принято каждому писать обращение. Плюс, текст на русском языке – секретариат партии пишет смс только на украинском». Депутат предполагает, что «сделать это могла любая спецслужба, но не без ведома оператора». К слову, и у Рудика, и у Боднар номер телефона начинается на 067.

Член фракции «Батькивщина» Людмила Денисова и представители фракции «Удар» сообщили, что их «прозвонили» в одиннадцать вечера. Звонили также с номеров глав секретариатов и мужским голосом сообщали об отмене собрания.

Оппозиция спела а капелла

Журналистов пустили в ложу прессы. Но заседание все еще не начиналось. К половине одиннадцатого письменную регистрацию прошли 34 депутата от «Удара», 36 от «Свободы» и 86 от «Батькивщины». Казалось, руководители фракций просто ждут, когда же подтянется кто-нибудь еще. «Ударовец» Виталий Ковальчук оправдывался в отсутствии своих людей: «У нас нет десяти человек по уважительным причинам. Федор Негой, например, отсутствует, потому что на него и его родных в Херсонской области продолжается прессинг, и мы приняли консолидированное решение, что он должен остаться на месте. Некоторые болеют. Некоторые физически не смогли добраться из-за погодных условий. Вот двое наших депутатов летают над Киевом – аэропорт не принимает посадку».

Председательство «отдали» заместителю главы парламента, «свободовцу» Руслану Кошулинскому. 5 минут после начала собрания в зале отсутствовал звук, микрофоны не работали. Но затем все наладилось. «Сила слова побеждает технику», - довольно заявил вице-спикер и открыл заседание.

Все оппозиционеры мгновенно поднялись со своих мест и а капелла запели гимн. Это было неожиданно, и, действительно, красиво. Громкие, что самое интересное, абсолютно чистые голоса – в основном мужские («Свобода» таки пела громче всех) отскакивали от стен зала. Депутаты пропели куплет и два раза припев, с легкостью дотянув до нужного уровня «козацкого роду», и сели на свои места.

На трибуну уже спешил Арсений Яценюк. «158 депутатов Украины требовали у главы парламента созвать сессию, потому что нельзя мириться с тем, что происходит в Украине, с издевательствами, которые совершает власть и президент по отношению к Юлии Тимошенко. С тем, что они хотят физически уничтожить Юрия Луценко, с тем, что они хотят уничтожить все 45 миллионов украинцев или сделать их рабами, - начал он свою речь. – Они даже побоялись созвать сессию. Но мы все равно собрались».

Лидер «Батькивщины» вспомнил свой вчерашний разговор с Ириной Луценко: «После того, как Юру увезли из больницы, она мне позвонила и задала простой вопрос: кому звонить, как защищаться? И такой вопрос задают миллионы украинцев. Мы должны давать ответ на него».

Яценюк пообещал, что сегодня оппозиция «проговорит четкий план действий». Собственно, политические требования у оппозиции остались те же: персональное голосование и декриминализация статей по Тимошенко и Луценко.

При этом глава главной оппозиционной фракции отметил, что «интеллигентных разговоров Партия регионов не слышит и не понимает». Потому – оппозиция «должна заблокировать парламент до того момента, пока не будет введено персональное голосование». И напомнил о зарегистрированном законопроекте об импичменте президента: «Когда-то в этой стране будет президент, и его фамилия будет не Янукович».

«Сегодня мы должны были заслушать информацию министра внутренних дел, главы Службы безопасности. Но они побоялись к нам прийти», - сделал вывод Яценюк. Наверное, это резюме должно было придать оппозиции значимости...

Лидеров оппозиции отругали

От партии «Удар» на трибуну вышел Валентин Наливайченко. Лидер фракции Виталий Кличко, как потом в кулуарах объяснил замглавы Виталий Ковальчук, заболел: «Но душой был с нами».

Валентину Наливайченко осталось только повторить озвученные Яценюком тезисы и пообещать: «Удар» Кличко сделает все, чтобы парламент работал законно или не работал никак». Так же поступил и лидер «Свободы» Олег Тягнибок. «Никакой работы парламента, пока не введут систему «Рада, - вещал он. - И только украинский язык в зале. Если кто-то не владеет – нет проблем, но ему не место здесь. Парламентаризм в Украине разрушен. И наша сегодня задача – заставить их (большинство) работать. Не хочешь работать – давай до свидания! Давайте новые выборы», - подытожил он.

От внефракционных депутатов, пришедших на собрание, к трибуне вышел Олесь Доний. И начал сразу с резких выпадов в сторону лидеров оппозиционных фракций. «В том состоянии, в котором сейчас находится оппозиционное движение, оно обречено на поражение», - начал он. И продолжил в том же духе: «Сейчас я озвучу свои предложения, и пусть лидеры оппозиционных фракций потом не делают вид, что их не слышали». «Победить этот режим можно через единение всех оппозиционных сил и внутреннее очищение, - почти выкрикнул Доний. – Сегодня мы здесь собрались – да. Но сколько месяцев я говорю о необходимости создания Народной Рады! Нам нужно создавать надфракционное объединение, но лидеры не заинтересованы. Потому что это усиливает вес каждого из депутатов. Зато у нас проходят удивительные вещи, кажется, иногда идет игра в поддавки. Все помнят, как выгоняли Табаловых. Но ведь оппозиция их и легализовала, проголосовав за их членство в комитетах. Только семь депутатов проголосовали против. Как это могло случиться? Разве не требует это внутреннего обсуждения?».

Остальные оппозиционеры, в том числе и «охлажденные» лидеры фракций, слушали Дония серьезно и с виноватыми лицами: дескать, прости, не доглядели.

Следом за Донием к трибуне стали выходить другие бойцы оппозиционного депутатского корпуса. Александра Кужель в подробностях в очередной раз поведала о визите к Тимошенко и «извращениях, которые смотрят за ней с утра до ночи»: «Может, мужчинам и приятно, когда за ними круглосуточно наблюдают, они все равно считают себя самыми прекрасными. Но все женщины Украины понимают Тимошенко». И попросила всех депутатов подписать обращение к президенту – на проведение операции Тимошенко в немецкой клинике. А также - потребовала уволить Валерию Лутковскую с должности омбудсмана. «Этот пост должна покинуть лживое чудовище Лутковская. Его нужно отдать Захарову», - не выбирала выражений Кужель.

«Свободовец» Андрей Ильенко не обошел в своем выступлении и недавние события в Главпочтамте на выборах Общественного совета при КГГА: «Нашему депутату не дали

выступить. Наши люди пострадали. Тех, кто вел бойню, мы узнали. Это те же самые рожи, которые помогали Пилипшину на округе бить людей, которых мы видели на рейдерских захватах и незаконных застройках».

А Ирина Луценко сообщила, что спрашивала у своего мужа, будет ли он просить помилования у президента. «Он ответил: нет, потому что тогда я разрешу власти уничтожить остальных 158 депутатов, которые выступили против Януковича. Он вам показал пример! Он не предал вас и не предал те 45 миллионов украинцев. Теперь задайте себе вопрос: а вы их не предадите? Думайте об этом на каждом заседании!», - призвала жена опального экс-министра. Оппозиционеры аплодировали ей стоя.

В конце собрания депутаты трех оппозиционных фракций единогласно приняли совместное заявление. В нем они решили выразить недоверие главе Верховной Рады Владимиру Рыбаку и начать процедуру отзыва его с должности «в связи с неудовлетворительным выполнением полномочий и грубым нарушением норм Конституции». Также оппозиция решила выразить недоверие Генпрокурору Виктору Пшонке, руководителям правоохранительных органов, осуществляющих политрепрессии в Украине, требовать немедленного освобождения Тимошенко и Луценко, и обеспечения их полноценного лечения.

Плюс, депутаты собираются создать специальную следственную комиссию по расследованию фактов давления на депутатов, препятствованию выполнению конституционных полномочий депутатов Людмилы Слюз, Александры Кужель, Людмилы Денисовой, фальсификации уголовных дел против Сергея Власенко, Григории Немыри и т.п. Оппозиция также намерена проинформировать послов иностранных государств, ПАСЕ, Европарламент, Совет Европы, Европейский Союз, ОБСЕ о действиях власти, направленных на сворачивание демократии в стране и развертывание новой волны политических репрессий.

За предложения голосовали поднятыми руками – поскольку система «Рада» была отключена. А по завершении снова а капелла спели «Ще не вмерла...».

По итогам – оппозиция собрала 152 подписи под требованием начать процедуру отставки спикера Владимира Рыбака. При том, что зарегистрировалось на собрании 158 депутатов.

Николай Томенко после собрания заранее заверил журналистов, что их «заявление» большинство не поддержит. «Что нам дают собранные 150 голосов? Пшонка обязан прийти, отчитаться перед нами, рассказать, как оценивает ситуацию с абсурдными обвинениями Тимошенко и неадекватными обысками у депутатов. Мы же не видим ни правительство, ни Пшонку – они прячутся от парламента. Вот и приходится собирать 150 подписей, чтобы увидеть живого Генерального прокурора». 150 подписей против Рыбака тоже не сработают. Это просто «желтая карточка». «Мы понимаем, что не будет отставки Рыбака и Пшонки, но их отчет – это хоть что-то», - признал Томенко.

Хотя «свободовец» Руслан Кошулинский таки намекнул, что в случае невыполнения требований можно ожидать и радикальных действий. То есть открытие очередной сессии Верховной Рады, намеченное 5 февраля, как и предлагал Яценюк, вполне может начаться блокированием трибуны.

Интересно только одно, сработают ли оппозиционеры на следующей неделе так же чисто и слаженно, как они пели сегодня гимн.

<http://glavcom.ua/articles/9561.html>

Литвин житиме на держдачі за постановою Радянського Союзу **Українська правда**

2013 року на утримання державних дач у будинку відпочинку "Конча-Заспа" та комплексі відпочинку "Пуща Водиця" буде витрачено 50 мільйонів гривень.

Про це йдеться у відповіді Адміністрації Президента на запит "Української правди".

"За бюджетною програмою Державного управління справами "Фінансова підтримка санаторно-курортних закладів" будинку відпочинку "Конча-Заспа" затверджено кошторис на 2013 рік у загальному обсязі 30 мільйонів 626 тисяч 500 гривень, комплексу відпочинку "Пуща-Водиця" передбачено видатки у загальному обсязі 19 мільйонів 305 тисяч 500 гривень", – ідеться у відповіді адміністрації президента.

Також на запит "Української правди" Адміністрація Президента надала нормативний акт, на підставі якого Володимир Литвин не звільнив приміщення державної дачі після закінчення повноважень спікера.

Виявилося, що це постанова президії Верховної Ради Української РСР з гербом неіснуючої держави.

<http://www.pravda.com.ua/news/2013/02/1/6982664/>

Порошенко позбувся радіостанцій "Ретро ФМ" і Next. Тому що "непрофільні"?

Експрес онлайн

Нардеп Петро Порошенко в рамках опціону продав свою частку в радіостанціях "Ретро ФМ" і Next "Українському Медіа Холдингу".

Про це пише "Комерсант-Україна", з посиланням на повідомлення компанії.

Як зазначає видання, "Український Медіа Холдинг" викупив у Порошенка 50% акцій радіостанцій "Ретро ФМ" і Next за опціонних угод.

"Продаж був обговорений заздалегідь, сторони залишилися задоволені умовами", – зазначив перший віце-президент УМХ Григорій Шверк. Тепер група – єдиний власник станцій. Нацрада з питань телебачення і радіомовлення 30 січня внесла зміни до ліцензій компанії.

Для Порошенка станції були "непрофільними активами", від яких він вигідно позбувся, впевнені учасники ринку. "У 2005 році ринок радіо було дуже перспективним, доходи від реклами зростали, і в нього було цікаво інвестувати. Але після кризи цей ринок так і не зміг відновитися – падіння триває досі", – каже екс-директор станції Nostalgie Євген Чернявський.

При продажу перших 50% акцій "Ретро ФМ" в 2007 році учасники ринку оцінювали цю частку в 10 млн доларів. Причиною продажу називалися низькі показники – при національному покритті компанія не входила навіть до двадцятки найбільших, пише видання.

Як повідомляється, в минулому році, згідно з даними GfK Ukraine, "Ретро ФМ" займало третю сходинку серед усіх українських станцій і першу – серед київських. Шверк стверджує, що станція приносить прибуток, але уточнити її фінансові показники відмовився.

"Враховуючи стагнацію ринку в останні роки, вартість компаній, швидше за все, не змінилася з 2007 року. За частки в двох компаніях пан Порошенко, ймовірно, отримав близько 18 млн доларів", – відзначає керівник однієї з найбільших радіостанцій на правах анонімності.

Тим не менше, Порошенко залишиться партнером УМХ по ще двох проектах – журналу "Кореспондент" і станції "Наше радіо", в яких йому належать по 50%.

Партнерами УМХ також вважаються Ігор Коломойський і Геннадій Боголюбов, яких називають співвласниками журналу "Фокус" і газети "Комсомольська правда", а також Ігор Суркіс (радіо "Динамо").

<http://expres.ua/news/2013/02/01/81514-poroshenko-pozbuvsya-radiostanciy-retro-fm-next-tomu-neprofilni>

Блоги

Олександр Турчинов: Мобільні оператори співпрацюють з владою?
glavkom

Вчора вночі на мобільні телефони народних депутатів надійшли смс-повідомлення у яких було сказано, що сьогоднішнє засідання опозиції у ВР відміняється.

Більше того, відправниками цих повідомлень значились секретаріати опозиційних фракцій.

Цими смсками Адміністрація Президента не тільки продемонструвала свій страх перед зібранням депутатів та обговоренням опозицією скоєних владою злочинів, але і те, що мобільні телефони всіх опозиційних депутатів незаконно прослуховуються. Без допомоги СБУ ПРівці не змогли б скласти такий довідник мобільних телефонів...

Окрім цього є, безумовно, питання до мобільних операторів, які належать олігархам від влади або, які готові для збереження свого бізнесу сприяти незаконним діям силових структур, щодо зняття інформації та надання фальшивих зворотніх адрес.

Це реалії українського життя, коли влада принижує силові структури та примушує їх не тільки фальшувати справи або незаконно збирати інформацію, але і організовувати такі дрібні та брудні провокації.

<http://glavcom.ua/articles/9563.html>

Олег Ляшко: Як врятувати Тимошенко?

кореспондент.net

Впевнений, Юлії Тимошенко не треба ні амністия, ні декриміналізації - їй треба негайне звільнення і повна реабілітація, це можливо лише за умови зміни влади у країні.

Тому вважаю за необхідне зосередити всі свої зусилля на негайній зміні влади в країні. Лише це дасть можливість негайно звільнити Юлю та інших політв'язнів. Все інше – це профанація, це імітація, у тому числі і опозиційними вождиками.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/liashkooleh2/a97327>

Андрій Павловський: «Запануємо ми, браття, у своїй сторонці?»

кореспондент.net

Є два способи завоювати і поневолити націю: перший – мечем, другий – боргами. Як хотілося б вкласти цей афоризм американського економіста Джона Перкінса у голову вельможного пана з Межигір'я, який розкошує в кредит, поки весь народ живе у злиднях!

Світова політика обумовлена реаліями постіндустріального суспільства: одна тонна нафти дає в середньому прибуток 20 доларів США, але рентабельність літакобудування складає 500-700%, один кілограм сучасних мікросхем коштує в 2,4 рази дорожче одного кілограма золота.

Світовий досвід засвідчує, що країни, які виробляють наукоємну продукцію, мають середню зарплату у 10-20 разів більшу, ніж країни, які експортують до них зерно, насіння соняшника, метал, мінеральні добрива тощо.

Зрозуміло, що в умовах жорсткої ринкової конкуренції у світі жоден іноземний радник-консультант (що з заходу, що зі сходу) не дасть порад, які здатні зробити Україну конкурентоспроможною країною. Особливо це стосується галузі високих технологій.

На жаль, Україна вже сьогодні опинилась на периферії світового господарства і фактично має статус сировинного придатку. Купуючи наукоємну продукцію за кордоном за кредити, взяті там же, ми проїдаємо своє майбутнє і віддаємо себе в новітнє рабство.

Кримінально-владна еліта України повністю ігнорує економічну науку. Найбільша відмінність ринку розвинених країн від ринку країн периферії (та України, зокрема) полягає в тому, що в розвинених країнах діє класична формула: гроші – товар (власне виробництво) – ще більші гроші, а в Україні діє корупційна формула олігархів: гроші – влада – гроші в квадраті.

Недарма власне гроші та капітал, що у цивілізованих державах символізує дух підприємливості та благодійності вільної працюючої нації, більшість українців сприймає як

нечисте, розбійницьке багатство, просякнуте духом корупції та соціальної несправедливості. Як ще людям ставитись до багатства, коли замість країни рівних можливостей олігархи перетворили Україну на концтабір для народу, а самі насолоджуються всездозволеністю у ретельно охоронюваних феодальних угіддях?! При цьому всі центральні телеканали належать олігархам, вони брешуть і зомбують громадян, нав'язують міфи про успіхи їх реформ та «покращення»...

Справжнім мірилом вартості кожної еліти є її здатність творити нові цінності організувати виробництво і життя. Найпереконливішим аргументом на користь того, що нинішня владна еліта меншовартісна, є бідність в Україні за найкращих умов для того, щоб Україні бути заможною державою.

Українському народу належить 1% суходолу Землі, але наша територія щедро наділена природними ресурсами – 5,2% від світових корисних копалин, 40% чорноземів Європи. Як бачимо, це зовсім не умови Японії, що зросла на камінні.

Україна має вигідне географічне положення і може зайняти справедливе місце одного з центрів світової економіки. У нас талановита молодь, працьовитий народ. Ми досягли певного рівня технологій, освіти та науки. Якщо б подальший розвиток у цих сферах був обраний справжнім національним пріоритетом, як альтернатива життю в борг, Україна зайняла б гідне місце на світовому ринку сучасних технологій.

Єдине, чого не вистачає Україні, так це справжньої патріотичної еліти та лідерів-патріотів на чолі держави, які б розробили стратегію розвитку і мобілізували весь природний, виробничий, технологічний і людський потенціал на користь українського народу, надавши найвищий пріоритет національним інтересам.

Україна відродиться лише тоді, коли нинішній кримінально-олігархічний режим Януковича відійде в історію, як її ганебна мить. Інше не дано !

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/pavlovskiy/a97313>

Телебачення і радіомовлення

Спеціальний випуск "Про головне": інтерв'ю з Володимиром Рибак *Перший Національний канал*

Сьогодні, 31 січня, в інтерв'ю програмі "Про головне" спікер пригадає свій шлях у велику політику та розповість про готовність українського парламенту до нової сесії.

<http://1tv.com.ua/uk/video/program/progolovne/2013/01/31/5852>

Опозиція зібралась на нараду *УТ-1, Підсумки дня*

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Опозиція зібралась на нараду. Ще кілька днів тому "Батьківщина", "Свобода" та "УДАР" планували саме сьогодні провести позачергову сесію. Однак голова Верховної Ради їм відмовив. Опозиціонери на спікера обурились і збрали підписи ще раз. Цього разу за відставку Володимира Рибак. Свою нараду провели у сесійній залі, де і визначили план дій. Вимог кілька. Увімкнення системи для голосування "Рада-3" і відставка генпрокурора та спікера. Мовляв, для початку процедури звільнення все готове. Однак у Партії регіонів сумніваються, що зібрані сьогодні підписи автентичні. І переконані: достатню кількість голосів за відставку опозиція не набере.

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ, народний депутат, фракція ВО "Свобода": "Голова Верховної Ради України Володимир Рибак відмовився виконувати прямі конституційні норми та всупереч їм не оголосив про проведення позачергової парламентської сесії. У зв'язку з цим вирішили висловити недовіру голові Верховної Ради України Володимиру Рибаку та розпочати

процедуру відкликання Володимира Рибак з посади у зв'язку з незадовільним виконанням ним своїх повноважень".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Ця річ звучить дещо комічно. Хоча вони мають право. Тому що відкликати Рибак, за нього не голосувавши... Вони ж не голосували за нього. Жоден з опозиціонерів не голосував. У той же час вони його відкликають. Але ми, та більшість, яка повинна дійсно оцінити дії голови Верховної Ради, дамо відповідну оцінку. Я думаю, що такого ми не підтримаємо".

Фальшиві SMS попсували життя опозиційним депутатам *"Студія "1+1", ТСН*

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Фальшиві SMS попсували життя опозиційним депутатам. Їхні збори сьогодні мало не були зірвані через повідомлення, що захід скасовується. Регіонали твердять: опозиціонери самі придумали і організували цю провокацію, щоб виправдати те, що в них немає більшості для прийняття своїх рішень.

Олександр ШИЛКО, кореспондент: Вони мали прийти на дев'яту, але підтягувалися ще мінімум годину. Виною запізень, – кажуть депутати, – ось такі SMS-повідомлення, вислані напередодні ввечері і вночі, зокрема, через Інтернет.

Ярослав ФЕДОРЧУК, фракція "Батьківщина": "Тут написано так: "Ярослав Петрович, засідання фракції відміняється. Роз'яснення дам після 11 години. Соблюдайте режим молчання".

Олександр ШИЛКО, кореспондент: Крім того, опозиціонери твердять, що SMS з'явилися із номерів секретарів фракцій, і підозрюють, що телефони їхніх колег були зламані. Апарат Верховної Ради пускає опозицію в сесійний зал. Сьогодні регіоналів тут немає, це лише збори опозиції. І тема – Тимошенко.

Олександра КУЖЕЛЬ, фракція "Батьківщина": "Всі жінки в Україні мене розуміють, що для жінки це є такі тортури, що зранку до ночі ти не можеш відпочити хвилинку і не знаєш, які гадюки зараз що знімають, вирізають і куди тебе виставляють".

Олександр ШИЛКО, кореспондент: Опозиція вимагає надати Тимошенко лікування за кордоном і збирає підписи за відставку генпрокурора. Дружина Юрія Луценка скаржиться на умови лікування свого чоловіка і повідомляє, що він ніколи не напише прохання про помилування.

Ірина ЛУЦЕНКО, фракція "Батьківщина": "Тому що це дозвіл їм знищити 158 опозиціонерів, які не бояться, які пішли на ці вибори, стояли перед людьми і казали: "Так, ми проти сьогоднішньої влади". Там сидять двоє – Тимошенко і Луценко. "Не напишу", – сказав".

Олександр ШИЛКО, кореспондент: Регіонал Володимир Олійник і сьогодні твердив, що вимоги лікувати Тимошенко за кордон не можна виконати. Мовляв, ніде у світі засуджених не випускають до лікарні іншої країни. Сесію по справі экс-прем'єрки він не вважає за потрібне проводити, бо справа щодо нових звинувачень, пов'язаних з убивством Євгена Щербаня, ще не закінчена.

Володимир ОЛІЙНИК, фракція Партії регіонів: "Якщо буде стояти про здоров'я, про інші якісь питання – можна розглядати. Но коли йде питання про справу, яка направляється Генеральною прокуратурою в суд, то я вважаю, що це тиск на Генеральну прокуратуру".

Олександр ШИЛКО, кореспондент: Регіонал запевняє, що опозиція не набере 226 голосів ні за відставку генпрокурора, ані за відставку спікера, а історію з фальшивими SMS називає вдуманою.

Володимир ОЛІЙНИК, фракція Партії регіонів: "Я вважаю, що це недолуга провокація самих опозиціонерів, щоб виправдати те, що не 177 депутатів, а прийшли тільки ті, яких елі-елі зібрали".

Опозиціонери усамітнилися в сесійній залі ВР

5 канал, Час новин

Артем ОВДІЄНКО, ведучий: Позачергове засідання у парламенті таки відбулося, утім - виключно за участі опозиціонерів. Три фракції винесли резолюцію - відправити у відставку спікера парламенту Володимира Рибак, висловити недовіру Генеральному прокурору Віктору Пшонці, негайно звільнити усіх політв'язнів та забезпечити повноцінне лікування Юлії Тимошенко та Юрія Луценка.

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: У цьому радівському кабінеті зрання прагнуть усамітнитися свободівці. Спочатку опозиціонерам виділили ось це приміщення - кінозал. Та згодом таки запустили у зал сесійний. Регіоналів вони не виглядають.

Арсеній ЯЦЕНЮК, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Напевно, далеко летіти з закордоння, де вони були".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Позафракційний экс-бютівець Міщенко прийшов, аби порахувати опозиціонерів.

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат, позафракційний: "Хто ж є реально опозиціонером у Верховній Раді, а хто просто прикидається чи відпочиває на Мальдівах".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: А могли і не прийти узагалі: опозиціонери запевняють - зібрання хотіли зірвати. Мовляв, вночі багатьом прийшла СМСка про скасування зборів.

Депутат: "Від Ольги Боднар, від керівника секретаріату. Написано: "Андрей Михайлович, заседание фракции отменяется. Соблюдайте режим молчания!"

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: УДАРівець Куренной запевняє: йому навіть телефонували.

Володимир КУРЕННОЙ, народний депутат, "УДАР": "Від імені керівника секретаріату нашої фракції вона повідомила мене, що скасовується сьогоднішня зустріч".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, ПР: "Я почитав самі СМСки, вони в інтернеті розміщені. Я вам скажу, вони по змісту настільки недолугі і безглузді... Це недолуга провокація самих опозиціонерів. В залі була десь критична маса, я маю на увазі – 150, так десь, приблизно. А де інші? На Мальдівах".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Скільки ж прийшло насправді - фіксують на папері. Систему реєстрації для опозиції не ввімкнули. Та й мікрофони запрацювали не одразу. Відкриття засідання - озвучують гімном у власному виконанні. Далі - кожен про наболіле, без обмежень у висловах і часі. Свободівці - про владу. Батьківщинівці - про політв'язнів. Олександра Кужель - про радикалізм.

Олександра КУЖЕЛЬ, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Якщо ми далі будемо говорити з ними інтелігентно - вони цього не розуміють. Оце поливають зеленкою, кожен, приходимо сюди з зеленкою - всі "бріоні" в зеленці! Всі їхні "пради"! Бо вони це сприймають по-хлопчацьки, ха-ха-ха, полили депутатів зеленкою".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: До ще більшого радикалізму закликає їхній колишній - Міщенко: просто у кулуарах роздає опозиціонерам свої рецепти.

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат, позафракційний: "Треба блокувати кабінет Рибак, треба звідти не виходити. Цього зроблено не було. Чому? Як заявляють деякі регіонали, у них є список осіб, які перетнули кордон український. І у них є підтвердження того, що цих людей не було в країні, але чомусь Рибак не оприлюднює їх. А тому, що є гра в піддавки".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Опозиціонери ж обмежуються заявою - це і є результат зібрання. Голосують за те, щоби, крім іншого, зайнятися недовірою спікеру і Генпрокурору. Заразом демонструють свій метод персонального голосування, ручний.

Арсеній ЯЦЕНЮК, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Опозиція довела, що вона прийшла в парламент, відкрила зал, зайшла".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Без сюрпризів. 2 години - і опозиціонери впоралися із тим, що напланували. Наступного разу зберуться тут уже наступного тижня, на сесію - нову, планову.

Опозиція таки потрапила до сесійної зали

ICTV, Факти

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Сьогодні опозиція таки потрапила до сесійної зали. Але офіційно скликання позачергової сесії не було. То вийшли партійні збори. Зібралися представники "Батьківщини", "Свободи" і "УДАРу". Опозиціонери ухвалили заяву, в якій вимагають волю та належного лікування для Тимошенко і Луценка, а також відставки спікера та генпрокурора.

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Скликали позачергову сесію, а зібралися на партійні збори. Для цього трьом опозиційним фракціям навіть відкрили сесійну залу. Але засідання розпочалося із запізненням. Вчасно розпочати роботу завадили телефонні диверсанти. Не приходити на засідання та не телефонувати в SMS-повідомленні колег просив начебто Геннадій Москаль. А Ольга Боднар нібито ще й вмовляла особисто.

Ольга БОДНАР, народний депутат України, фракція "Батьківщина": "На цих дзвінках висвічувалося, що дзвоню я. Голос був чоловічий і російськомовний".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Олег Тягнибок SMS-повідомлення назвав "дурнуватими" і просить СБУ розібратися. Натомість, регіонали запідозрили опозицію.

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Це недолуга провокація самих опозиціонерів, щоб виправдати те, що не 177 депутатів, а прийшли ті, які ледве-ледве зібралися".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: За даними опозиції в залі було 158 депутатів. Для зборів відчинили сесійну залу. Мікрофони увімкнули пізніше. А на екранах транслювали документи на столі головуєчого Кошулинського, що категорично заборонено. Та опозиціонери тішилися з самого факту проведення зборів.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Ми здатні зібратися, ми здатні показати, що ми нікого не боїмося. Нехай бояться вони нас".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Арсеній Яценюк агітував заблокувати Раду, допоки не запрацює сенсорна кнопка. Персональне голосування – це шлях до легалізації роботи Ради, - вважає Олег Тягнибок. Інакше – перевибори.

Олег ТЯГНИБОК, голова фракції ВО "Свобода": "Заставити їх працювати або давай до побачення тоді. Не хочете працювати – ідемо на наступні вибори".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Частина опозиціонерів незадоволена діями колеги. Позачергову сесію не зібрали. А Тимошенко та Луценка захищають лише на словах.

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат України: "5 діб я шукав де ж цей підпис поставити. Мені ніхто так і не відповів. Через 5 діб мені зателефонували, і мій підпис була 20 якась після Андрія Міщенка з "Свободи".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Три опозиційні фракції ухвалили заяву, в якій вимагають волю та належного лікування для Тимошенко і Луценка, а також відставки спікера Рибачака та генпрокурора Пшонки. Регіонали запевняють, що опозиції в цьому не допомагатимуть.

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Як тільки буде спосіб вибраний чинити тиск на прокуратуру і правоохоронні органи, ми не підтримаємо".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Позачергові збори тривали менше півтори години. Опозиція ухвалила заяву про наміри і розійшлася.

Опозиція собрала 152 підписи за отставку спікера парламента

Интер, Подробности

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: Оппозиция собрала 152 подписи за отставку спикера парламента. Этого достаточно, чтобы внести вопрос в повестку дня. Однако для увольнения Владимира Рыбака нужно гораздо больше - 226 голосов. Сегодня три фракции - "Батьківщина", "УДАР" и "Свобода" - провели экстренное заседание, на котором обнародовали свои требования к власти. И, хотя в зале не было ни регионалов, ни коммунистов, в среде самих оппозиционеров не обошлось без скандалов и шпионских историй.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Минувшей ночью оппозиционерам не спалось: на телефоны всех депутатов из "Батьківщини", "Свободы" и "УДАРа" поступили странные SMS-сообщения и звонки.

Ярослав ФЕДОРЧУК, народный депутат Украины, фракция "Батьківщина": "Тут написано так: "Ярослав Петрович, засідання фракції відмінюється. Там як-то соблюдайте режим молчання. ВОТ і все".

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Представители "Батьківщини" получили такие сообщения с телефонного номера Ольги Боднар - она глава секретариата фракции. Кто и как взломал ее номер - депутат не знает.

Ольга БОДНАР: "SMS і дзвінки чоловічим голосом. Вночі, десть от приблизительно друга година ночі".

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Кто-то поверил и не приехал. Но большинство оппозиционеров - 152 человека - все же собрались. Ночные сообщения не на шутку встревожили парламентариев и они намерены обратиться в СБУ.

Олег ТЯГНИБОК, народный депутат Украины, лидер фракции "Свобода": "Це не сміх, це не хі-хі-ха-ха. Вибачте, будь ласка, коли з номера керівника секретаріату фракції "УДАР" – як вони залізли в цей номер? – приходять SMS депутатам фракції "УДАР"? Треба провести розслідування - чим взагалі тут займаються ці бізнесові структури оператори зв'язку?"

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Главное требование к руководству парламента: к началу новой сессии ввести в действие систему голосования с так называемой сенсорной кнопкой. Чтобы каждый депутат мог голосовать только за себя.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батьківщина": "Ми здатні показати, що ми нікого не боїмося. Ми повинні заблокувати парламент до того моменту, доки не буде введена система особистого голосування".

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Однако единство оппозиции оказалось призрачным. Некоторые мажоритарщики обвинили руководителей фракций в том, что они ведут "игру в поддавки" с властью.

Олесь ДОНИЙ, народный депутат Украины, внефракционный: "Табалових пригадуєте, яких виганяли? А чи знаєте, що легітимізували їх всі ми, опозиція. Проголосували за керівництво комітетів і членство Табалових, зокрема, в цих комітетах. Чому лідери фракцій потаємно утворили такий компроміс з цією більшістю?"

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Экс-бютовцу Сергею Мищенко коллеги вообще не дали выступить с трибуны.

Сергей МИЩЕНКО, народный депутат Украины, внефракционный: "Це - профанація, це карикатура на позачергову сесію. І я можу сказати, що, на жаль, сьогодні опозиція роз'єднана".

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Но, несмотря на распри, оппозиция собрала необходимое количество подписей, чтобы начать процедуру отставки главы парламента. Также депутаты выразили недоверие Генпрокурору и потребовали освободить политзаключенных. Ультиматум оппозиции регионалы уже назвали попыткой давления на следствие по делу Тимошенко, а блокирование трибуны - неконституционной мерой.

Владимир ОЛИЙНЫК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Напевне, було б краще піти в суд, як європейці зробили, і визнати окремі рішення неконституційні, якщо голосують в неконституційний спосіб. Але блокувати роботу Верховної Ради, персонально кожного депутата – це порушувати інші статті Конституції".

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, кореспондент: 5 февраля у депутатов официально закончатся каникулы, и они должны открыть новую сессию парламента. Однако, уже понятно: мирной эта работа не будет. Украинский политикум вступил в новую фазу противостояния.

Верховна Рада опозиційної мрії – з порожніми провладними секторами та без регламенту

ТВі, Сьогодні

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Верховна рада опозиційної мрії – з порожніми провладними секторами та без регламенту. Обранці з 3 опозиційних фракцій попри те, що їм відмовили у позачерговій сесії все ж таки зібралися під куполом. Без пильного ока опонентів депутати з меншості розійшлися не на жарт. Розпочали з-погроз блокувати трибуну – закінчили висловленням недовіри спікеру, генпрокурору і голові СБУ. Та революційний парламент пропрацював не довго – за 2 години зліт опозиціонерів закрили.

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: Поки їхні колеги догулюють відпустку опозиціонери поспішають на роботу. Та кажуть, цих зборів могло би і не бути. Вночі парламентарі із 3 опозиційних фракцій отримали на телефони нову вказівку – нібито від керівництва. Де їм наказували залишитися вдома. Але опозиціонери підступ розпізнали швидко. Мовляв: провокацію їхні вороги підготували якось недолуга.

Олена БОДНАР, голова секретаріату фракції «Батьківщина»: «Ну, я не буду підказувати, що там було написано не вірно, для того, щоб наступного разу якщо комусь захочеться, щоб він не скористався моїми підказками. Але, хочу сказати, що в першу чергу я ніколи не пишу смс».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: Регіонали переконують: смс-розсилку опозиціонери влаштували самі аби розігріти інтерес до зборів та виправдати прогульників.

Володимир СТОЯН, народний депутат, ПР : «В той же час, у мене є своя версія чому вони появилися. Но, я вам скажу – важко пояснити, а де ж всі депутати, а де ж інші - на Мальдівах. Причина коли затягували – сказали: от така була не зрозуміла ситуація з смс. Дуже цікаве пояснення».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: Частина опозиційних крісел і справді продажні. Біля 30 депутатів на екстрені збори все ж не доїжджають. За головного в опозиціонерів сьогодні свободівець Руслан Кошулинський. З робочого місця спікера керує депутатами. Опозиційний зліт відкривають гімном – фонограми не має, співають акапелло. І ніякого регламенту – говорять хто скільки захоче. І кожен про своє – наболіле.

Ірина ЛУЦЕНКО, народний депутат: «Луценко і Юлія Володимирівна надіються на вас. Вони готові втратити свою душу і тіло, заради от цієї ідеї – свободи».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: А коли наговорилися, оголошують те, заради чого прийшли. Опозиціонери вимагають звільнити спікера Володимира Рибак, висловлюють недовіру голові СБУ, та генпрокуророві. А також, вимагають звільнення Юлії Тимошенко та Юрія Луценко. Та першим ставлять питання про персональне голосування.

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ, народний депутат, ВО «Свобода»: «Застосувати усі можливі методи парламентської боротьби – у тому числі блокування трибуни у Верховній раді України з метою забезпечення норм Конституції України щодо персонального голосування народних депутатів України».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: На цьому радикалізм опозиціонерів випаровується. Через 2 години революційних зборів співають гімн і розходяться. Перейти до дії обіцяють вже за тиждень.

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ, народний депутат, ВО «Свобода»: «Дозвольте залишити інтригу для того, щоб якісно підготуватися надалі. Для рішучого протесту проти не персонального голосування у різноманітний спосіб».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: Екс-бютівець до опозиційних фракцій не потрапив. Але, він революціонер за покликом душі. Також приходять на збори. Те що сьогодні побачив – боротьбою точно не назвеш

Сергій МІЩЕНКО, народний депутат: «Що опозиція говорить? Рибак у відставку збираємо підписи. Рибак повинен що робити – захищатися. Рибак повинен оприлюднити 11 прізвиськ депутатів, які були в цей час за кордоном. Натомість відкривається зал, включаються мікрофони...журналістів запускається...що це – як не грав піддавки».

Євгенія МОТОРЕВСЬКА, кореспондент: Те що вони серйозні у намірах як ніколи опозиційні фракції обіцяють довести вже на першому сесійному тижні. Наразі депутати збрали 152 підписи за виконання своїх вимог. Відтак, ці питання обов'язково винесуть на розгляд всього парламенту. Втім, шанси, що вимоги опозиції підтримає і більшість мізерні. У повному складі Верховна рада запрацює вже з наступного вівторка.

Оппозиционные сборы в Верховной Раде едва не сорвали телефонные террористы

ТРК "Украина", События

Елена КОТ, ведущая: Оппозиционные сборы в Верховной Раде едва не сорвали телефонные террористы. Ночью депутаты 3 фракций получили сообщения об отмене заседания.

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Экстренные сборы оппозиционных депутатов начинают со сбора подписей за отставку спикера и генпрокурора. Но в кулуарах обсуждают совсем другое, ночные СМСки с неизвестных телефонных номеров.

«Засідання фракції скасовано. Чекайте на додаткову інформацію близько 11-00. Зараз відпрацьовується новий план дій. Нас прослуховують».

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Свободе присылают СМСки на украинском, бютовцам на русском. Парламентариев не содержание удивляет.

Андрей ПАВЛОВСКИЙ, народный депутат, фракция «Батьківщина»: «Вот, эта СМСка. Це новий телефон. Тиждень тому мені жінка його подарувала і карточка нова. Ніхто в секретаріаті, тим більше нікому цей номер не давав».

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Подозревают власть. Депутаты от власти тоже подозревают самих оппозиционеров в очередном пиаре.

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат, фракция Партии регионов: «Це недолуга провокація самих опозиціонерів, щоб виправдати те, що не 157 депутатів, а прийшли тільки ті, які еле-еле збралися».

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Оппозиция грозит написать об СМС-атаке в СБУ и наслаждается отсутствием в зале оппонентов.

«Ми казали, що колись в цій залі буде і наша влада. Уже головуємо на засіданнях».

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Действительно, вице-спикеру от Свободы Кошулинскому никто не мешает ни заседание вести, ни петь. Дальше собрание больше походит на предвыборный митинг с лозунгами – свободу Тимошенко и Луценко, отставку генпрокурору и каждой кнопке персональный палец.

Арсений Яценюк, глава фракции «Батьківщина»: «Ми, як «Батьківщина», ми, як Свобода і ми як "Удар". Ми повинні заблокувати парламент до того моменту, доки не буде введена система особистого голосування».

Валентин НАЛИВАЙЧЕНКО, народный депутат, фракция "Удар": «Ми зробимо все, щоб парламент працював законно або не працював ніяк».

Наталия КРАВЧЕНКО, корреспондент: Оппозиционные дефакты и внефракционные деюре депутаты на коллег обижены. Слова им не дали, план совместных действий так и не утвердили.

Сергей МИЩЕНКО, народный депутат, внефракционный: «Це профанація, це карикатура на позачергову сесію. Я можу сказати, що, на жаль, сьогодні опозиція роз'єднана. Я хотів сказати з трибуни, що сьогодні діє принцип, два українця, три гетьмана».

Наталя КРАВЧЕНКО, кореспондент: Праздник на улице оппозиции длился два часа. За недоверие прокурору, спикеру и руководству правоохранительных органов проголосовали единогласно и мирно разошлись.

Регіонали вважають Тягнибока єдиним реальним конкурентом Януковича *Радіо Свобода*

Опозиція вже тепер має визначити єдиного кандидата на президента, кажуть експерти. Утім, представники опозиційних політичних сил не висловлюють готовності до такого рішення. Вони запевняють, що у 2015 році той кандидат, який опонуватиме владі обов'язково перемаже. Водночас У Партії Регіонів вважають, що Віктор Янукович залишатиметься Президентом України до 2020 року.

Якщо опозиція зволікатиме з визначенням єдиного кандидата на президента, вона буде приречена на поразку у 2015 році, заявив у коментарі для Радіо Свобода політолог Анатолій Луценко.

«Єдиний сценарій, який можливий – це визначитися зараз, бо інакше ніякої синергії не буде. У 2002 році було заявлено, що в президенти від опозиції йде Віктор Ющенко. Лише завдяки цьому вдалося створити ситуацію, коли порядок денний формувала не влада, а опозиція. Президентські вибори не робляться ані за 3 місяці, ані, навіть, за рік», – зазначив Луценко.

Найбільш перспективний кандидат від опозиції у в'язниці – Соболев

Визначитися з єдиним кандидатом ще до початку виборчої кампанії – це найкращий варіант, вважає заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболев. Водночас, за його словами, процес узгодження ускладнений тим, що найбільш перспективний кандидат від опозиції – Юлія Тимошенко ув'язнена. Відтак, хто зможе опонувати Віктору Януковичу у 2015 році залежить, зокрема, від активності громадян, зауважив Соболев.

«Всі шанси для того, щоб Юлія Тимошенко брала участь у наступних президентських виборах, без сумніву, є. Ці шанси нам дає і розвиток загальної ситуації в країні, і те, що Віктор Янукович і його команда повністю дискредитували себе корупційними схемами та жадобою до наживи, яку вони демонструють», – сказав у розмові з Радіо Свобода Соболев.

Утім, що раніше опозиція визначить єдиного кандидата, то більше часу матиме влада для протидії йому, сказала у коментарі для Радіо Свобода політолог Олеся Яхно. Водночас, якщо опозиційні партії проголосять, що йдуть іншим шляхом, то це також дасть владі час для контрдій, зауважила експерт. Відтак, на її думку, з визначенням стратегії та, особливо, її публічним проголошенням варто зачекати.

«Тема єдиного кандидата від опозиції є актуальною в тому разі, коли є передреволюційні настрої. Але нині такої ситуації немає, тому зарано говорити про єдиного кандидата від опозиції», – відзначила Яхно.

Виборці у першому турі самі визначають єдиного кандидата – Сиротюк

Не поспішати з визначенням кандидата вважають доцільним і у «Свободі», розповів депутат від цієї політичної сили Юрій Сиротюк. Тим більш, що основним кандидатом від влади не обов'язково буде Віктор Янукович, який втрачає підтримку і виборців, і фінансових донорів Партії Регіонів, вважає свободівець. Але влада нині намагається ввести у процес кандидатів, які лише удаватимуть з себе її опонентів, і це може змусити опозицію все ж визначити свого єдиного кандидата, відзначив Сиротюк.

«Якщо рейтинги перед виборами будуть показувати, що такий псевдо опозиціонер може бути штучно виведений у другий тур, тоді, звичайно, опозиція повинна приймати рішення ще у першому турі, що у другий тур все ж вийшов реальний кандидат від опозиції. Якщо владі такий

сценарій не вдасться реалізувати, то немає нічого страшного, у тому, що суспільство вирішить саме хто є найбільш ймовірним кандидатом на президента», – зауважив у коментарі для Радіо Свобода Сиротюк.

Конкурентом Януковича у другому турі буде Тягнибок – Чечетов

Утім, перший заступник голови фракції Партії регіонів Михайло Чечетов запевнив Радіо Свобода, що в цій політичній силі не роблять і не робитимуть ставок ні на кого крім Віктора Януковича. І, більше того, там вже знають хто стане його опонентом у другому турі президентських виборів 2015 року.

«Він не просто кандидатом буде, а переможцем. Ми не маємо жодних сумнівів. Він переможе у чесній конкурентній боротьбі. А конкурентом його у другому турі буде Олег Тягнибок. Ми про це знаємо. Це сильний суперник, звісно» – наголосив Чечетов.

Визначення єдиного кандидата може роз'єднати опозицію – Карпунцов

Тим часом в «УДАРі» вбачають певні загрози від передчасного визначення єдиного кандидата на Президента від опозиції. Про це Радіо Свобода розповів депутат від цієї партії Валерій Карпунцов.

«З одного боку, що раніше вирішити це питання, то зрозуміліше, начебто, є визначеність. Але, давайте не кривити душею, воно буде роз'єднувати. Буде грати на ревношах не лише політичних босів, а й виборців тієї чи іншої політичної сили. Воно не буде сприяти позитивному результату», – зауважив Карпунцов.

Представники парламентських опозиційних партій сходяться на тому, що їм найлегше буде домовитися про спільну підтримку того кандидата, який стане опонентом представника влади у другому турі. Крім того, вони висловлюють впевненість у тому, що опозиційний кандидат на посаду президента у будь-якому разі переможе Віктора Януковича на виборах. Водночас, експерти, зауважують що саме зайва самовпевненість опозиціонерів може стати на заваді їхній перемозі.